

REVISTA LICEULUI TEORETIC SEBIȘ

CREATIVITAS

Julie, 2023

ISSN 2810 - 3017
ISSN – L2810 - 3017

EDITURA „ȘCOALA VREMII”, ARAD

- Braițiu Ramona Ioana (coordonator)
- Lulușă Cristina (coordonator)

LUCRĂRILE ELEVILOR DIN CADRUL PROIECTULUI INTERJUDEȚEAN „PRIETENII NATURII”

Ediția a IV-a

Iulie 2023

Sebiș, județul Arad

Motto:

„Semeni gânduri, culegi fapte.
Semeni fapte, culegi deprinderi.
Semeni deprinderi, culegi caracter.
Semeni caracter, culegi destin.”

Andy Szekely

COORDONATORI PROIECT:

**Dir. Prof. Braițiu Ramona
Dir. adj. Pop Talida
Prof. Lulușă Cristina
Prof. Cornea Cristina**

CUPRINS

SECȚIUNEA PRIMAR - COMPUNERI/POVEȘTI/POEZII -

1. **Bianca Ștefania BAROIAN, Prof. coord. Onea Elena Ancuța, Liceul Teoretic „Nicolae Iorga” Nehoiu, jud. Buzău - Prietenii naturii** 7
2. **Sara BĂCESCU, Prof. coord. Drăgoi Cristina Elena, Liceul Teoretic „Nicolae Iorga” Nehoiu, jud. Buzău - Prețioșii prieteni ai naturii** 8
3. **Adela DOBRE, Prof. coord. Morar Diana, Liceul Teoretic Sebiș, jud. Arad - Primăvara și natura** 9
4. **Daria Maria LETONIA, Prof. coord. Gurgu Maria Laura, Școala Gimnazială „ALEXANDRU IOAN CUZA” Roman, jud. Neamț - Prietenii naturii** 9
5. **Melisa OARCEA, Prof. coord. Morar Diana, Liceul Teoretic Sebiș, jud. Arad - Dealul neobișnuit** 10
6. **Ecaterina ROBU, Prof. coord. Gurgu Maria Laura, Școala Gimnazială „ALEXANDRU IOAN CUZA” Roman, jud. Neamț - Fluturile albastru** 11

SECȚIUNEA GIMNAZIU - COMPUNERI/POVEȘTI/POEZII -

- 1 **Alex BOCHIE, Prof. coord. Mateș Ionela Cristina, Liceul Tehnologic „MogaVoievod” Hălmagiu, jud. Arad - Ajutor pentru natură** 12
- 2 **Daria BRICIU, Prof. coord. Dana Valea, Colegiul Național Vasile Goldiș Arad, jud. Arad - Nu poluați natura!** 13
- 3 **Irina BURJA, Prof. coord. Iovescu Mihaela, Școala Gimnazială „Iosif Moldovan”, jud. Arad - Natura - un dar neprețuit!** 14
- 4 **Roxana Valentina BURSAȘ, Prof. coord. Negoî Adriana, Școala Gimnazială „Aron Cotruș” Arad, jud. Arad - Natura, prietena mea** 15
- 5 **Maria CHIMOIU, Prof. coord. Răduțoiu Amira, Școala Gimnazială ”Gheorghe Bibescu” Craiova, jud. Dolj - Un paradis fermecat** 16
- 6 **Bianca Alexandra CHIVU, Prof. coord. Nicolescu Aretina, Școala Gimnazială „Alexandru Colfescu” Alexandria, jud. Teleorman - O excursie de vis** 17
- 7 **Andreea CIOROBESCU, Prof. coord. Nicolescu Aretina, Școala Gimnazială „Alexandru Colfescu” Alexandria, jud. Teleorman - Natura, prietena mea** 18
- 8 **Ariana CIUCLEA, Prof. coord. Gherasim Daniela, Liceul cu Program Sportiv Botoșani, jud. Botoșani - Salvați planeta** 19
- 9 **Darius COJOCARIU, Prof. coord. Clepe Roxana Oana, Școala Gimnazială „Iosif Moldovan”, jud. Arad - Poluarea** 20
- 10 **Dayana COVACI, Prof. coord. Iovescu Mihaela, Școala Gimnazială „Iosif Moldovan”, jud. Arad - Florile** 20
- 11 **Giulia DĂNILĂ, Prof. coord. Ciobanu Iustina, Școala Gimnazială Grozești, jud. Iași - Pădurea, prietena mea** 21
- 12 **Alexandra DURSAN, Prof. coord. Georgescu Claudia-Iulia, Școala Gimnazială Nr. 1, Slatina, jud. Olt - În mirificul codrului** 21
- 13 **Ana-Rafaela FEIER, Prof. coord. Stana Gianina-Aurora, Școala Gimnazială „Aurel Vlaicu” Arad, jud. Arad - Să protejăm mediul înconjurător!** 22

14	Alexia Nidia FERENCSEK, Prof. coord. Ponta Daciana Laura, Liceul Teoretic „Jozef Gregor Tajovsky”, Nădlac, jud. Arad - Primăvara	23
15	Maria GALAMBA, Prof. coord. Ciobanu Elena-Corina, Liceul Teoretic Buziaș, jud. Timiș - Panorama pădurii	24
16	Maria Riana Iordana GRUIA, Prof. coord. Mateș Ionela Cristina, Liceul Tehnologic ”Moga Voievod” Hălmagiu, jud. Arad - Bufnița polară	25
17	Mihai - Alexandru ILISIA, Prof. coord. Ilisia Ana-Maria, Școala Gimnazială Hălmăgel, jud. Arad - Pupăza din ... salcâm	26
18	Andreea Sara JÎTĂRAȘU, Prof. coord. Moza Anamaria, Școala Gimnazială Numărul 27 Timișoara, jud. Timiș - Ema și cel mai bun prieten	27
19	Tobias David KISS, Prof. coord. Stana Gianina-Aurora, Școala Gimnazială „Aurel Vlaicu” Arad, jud. Arad - Ocrotiți natura!	28
20	Lorena MUNTEANU, Prof. coord. Ciobanu Iustina, Școala Gimnazială Grozești jud. Iași - Pădurea, Raiul verde	29
21	Tatiana NEDELCU, Prof. coord. Mihalache Maria, Școala Gimnazială Grozești, jud. Iași - Picături din cartea naturii	30
22	Nicoleta NICOLA, Prof. coord. Clepe Roxana Oana, Școala Gimnazială „Iosif Moldovan” Arad, jud. Arad - Terra - planeta speranței	32
23	Patricia Maria PASCU, Prof. coord. Bircea Anca - Sabina, Liceul Teoretic „Tata Oancea” Bocșa, jud. Caraș - Severin - Natura, o prietenă devotată și surprinzătoare	33
24	Roxana Maria POP, Prof. coord. Cengher Valentina, Școala Gimnazială „Alexandru Ceușianu”, Reghin, jud. Mureș - Pentru natură	34
25	Andra RIMOVECZ, Prof. coord. Carla Cioca, Liceul Teoretic „Tata Oancea” Bocșa, jud. Caraș - Severin - Sărutul sufletului	36
26	Roxana Ioana SILAV, Prof. coord. Ungureanu Oana, Școala Gimnazială „Episcop Iacov Antonovici”, Localitatea Bârlad, jud. Vaslui - Ecouri	37
27	Alicia SÎRBU, Prof. coord. Gherasim Daniela, Liceul cu Program Sportiv Botoșani, jud. Botoșani - Prieteni în natură	39
28	Anamaria STOENESCU, Prof. coord. Ciobanu Elena-Corina, Liceul Teoretic Buziaș, jud. Timiș - Ziua naturii	40
29	Gabriela TELEMAN, Prof. coord. Mihalache Maria, Școala Gimnazială Grozești, jud. Iași - Pădurea albastră	41
30	Alexia TUCĂ, Prof. coord. Georgescu Claudia-Iulia, Școala Gimnazială Nr. 1, Slatina, Jud. Olt - Ecoul pădurii	42
31	Gina - Maria VASII, Prof. coord. Victor-Gheorghe David, Școala Gimnazială Hălmăgel, jud. Arad - Păpădiile	43
32	Maria VASILACHE, Prof. coord. Ungureanu Oana, Școala Gimnazială „Episcop Iacov Antonovici” Bârlad, jud. Vaslui - Aripi străvezii	44
33	Ștefania VASILACHE, Prof. coord. Ungureanu Oana, Școala Gimnazială „Episcop Iacov Antonovici” Bârlad, jud. Vaslui - Sete de zbor	45
34	Lorraine VĂDĂȘAN, Prof. coord. Ponta Daciana Laura, Liceul Teoretic „Jozef Gregor Tajovsky” Nădlac, jud. Arad - Natura	46
35	Liana VĂLEANU, Prof. coord. Waldvogel Brigitte Gloria, Colegiul Național „Moise Nicoară” Arad, jud. Arad - Invitata mult așteptată	47
36	Antonia URAI, Prof. coord. Moza Anamaria, Școala Gimnazială Numărul 27 Timișoara, Județul Timiș - Planeta, casa noastră	48

SECȚIUNEA LICEU - ESEURI/POEZII -

1	Elena Cristina BĂNUȚĂ, Prof. coord. Bădilă Vera Dorina, Colegiul Național „Nicolae Titulescu” Pucioasa, jud. Dâmbovița - Atunci vs. acum	49
2	Elena Cristina BĂNUȚĂ, Prof. coord. Bădilă Vera Dorina, Colegiul Național „Nicolae Titulescu” Pucioasa, jud. Dâmbovița - Vreau	50
3	Alexandra Daniela BĂȘCĂRĂU, Prof. coord. Cristea Florina, Liceul Teoretic Sebiș, jud. Arad - Prietenia cu natura	51
4	Raul BUTARI, Prof. coord. Cocoș Daniela, Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară Arad, jud. Arad - Prețuiește natura	52
5	Daria CIOBAN, Prof. coord. Șora Silvia, Colegiul Național „Samuil Vulcan” Beiuș, jud. Bihor - Teatru închis	52
6	Roxana CIUCURITĂ, Prof. coord. Cocoș Daniela, Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară Arad, jud. Arad - Prețuiește	53
7	Andrei DINU, Prof. coord. Octavia Barbu, Liceul Agricol ”Dr. C. Angelescu” Buzău, jud. Buzău - Opriți distrugerea aurului verde	54
8	Georgia Iulia FAUR, Prof. coord. Țolea Florina, Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară Arad, jud. Arad - Natura - simbolul solidarității cu viitorul	55
9	Maria Silvana FERCIUG, Prof. coord. Carla Cioca, Liceul Teoretic „Tata Oancea” Bocșa, jud. Caraș - Severin - Natura, darul minunat	56
10	Lavinia FILIP, Prof. coord. Țolea Florina, Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară Arad, jud. Arad - Îndemn	57
11	Giulia Georgiana GAIC, Prof. coord. Șora Silvia, Colegiul Național „Samuil Vulcan” Beiuș, jud. Bihor - Vis viitor	58
12	Adela GOGA, Prof. coord. Giura Marta Romanța, Liceul Teoretic Sebiș, jud. Arad - Natura, prietena mea!	59
13	Denisa Maria IOJA, Prof. coord. Oancea Marius, Liceul Teoretic Sebiș, jud. Arad - Prieten al naturii sunt și eu	60
14	Alexandra Romina IVAN, Prof. coord. Braițiu Ramona, Liceul Teoretic Sebiș, jud. Arad - Dilema unui iubitor de natură	61
15	Isabela Elena MAREȘ, Prof. coord. dr. ing. Drăgănescu Crina Adriana, Liceul Tehnologic Roșia-Jiu, Fărcășești, jud. Gorj - Cum putem dezvolta o relație durabilă și armonioasă cu natura?	63
16	Daria Carina MERCEA, Maria Daria CĂPITAN, Prof. coord. Alda Nicoleta, Colegiul “Mihai Viteazul” Ineu, jud. Arad - Dinamismul mediului	65
17	Raluca MIHOC, Prof. coord. Giura Ioan Marius, Liceul Teoretic Sebiș, jud. Arad - Natura, prietena mea	66
18	Roxana Florina MOISĂ, Prof. coord. Cristea Florina Aurica, Liceul Teoretic Sebiș, jud. Arad - Căprioara, prietena mea	67
19	Roxana Florina MOISĂ, Prof. coord. Irimie Lioara, Liceul Teoretic Sebiș, jud. Arad - Prietenii naturii	68
20	Roxana Florina MOISĂ, Prof. coord. Oancea Marius, Liceul Teoretic Sebiș, jud. Arad - Prietenii naturii	70
21	Ioana Ariana PASCU, Prof. coord. Liana Ferciug, Liceul Teoretic „Tata Oancea” Bocșa, jud. Caraș - Severin - Natura, o metaforă a vieții	72
22	Ioana – Mădălina PURICE, Prof. coord. Popovici Sorina, Liceul Teoretic Sebiș, jud. Arad - Conviețuirea armonioasă între om și natură	73
23	Karina-Maria REINHARDT, Coordonator bibliotecar Mortasifu Ioana	74

- Codruța, Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară Arad, jud. Arad - Tânăra pădure**
- 24 **Anamaria STAVILĂ - STOIAN, Prof. coord. Bacalu-Rus Snejana-Denisa, Liceul Tehnologic de Construcții și Protecția Mediului Arad, jud. Arad - Factorii de mediu - prieteni ai naturii** 75
- 25 **Adriana STROE, Profesor coord. Octavia Barbu, Liceul Agricol "Dr. C. Angelescu" Buzău, jud. Buzău - Tainele pădurii** 76
- 26 **Georgiana ȘUVEI, Prof. coord. Sârb Ioan, Liceul Tehnologic de Construcții și Protecția Mediului Arad, jud. Arad - Anotimpurile** 76
- 27 **Ana Maria TODIRICĂ, Prof. coord. Mîndricel Ana Adina Luiza, Colegiul Tehnic Forestier Piatra Neamț, jud. Neamț - Natura, prietena mea** 77
- 28 **Varcuș Ioana Anamaria Naomi, Prof. coord. Cornea Cristina, Liceul Teoretic Sebiș, jud. Arad - În căutarea naturii** 78

PRIETENII NATURII

Elevă Baroian Bianca Ștefania
Prof. coordonator: Onea Elena Ancuța
Liceul Teoretic „Nicolae Iorga”
Localitatea Nehoiu, Județul Buzău

Într-o zi călduroasă de primăvară, Ștefi, Eva și Mario au decis să hrănească animalele din pădure și să colecteze câteva deșeuri.

Păsările călătoare pictează cerul cu zborul lor lin. După ce își finalizează ritualul zborului, păsările se retrag în copaci și își construiesc cuiburi. Este un mare spectacol al naturii! Nimic nu pare să oprească agitația din pădure. Natura, cu ale sale straie înverzite, se bucură de primăvară și trezește la viață toate vietățile pământului. Gâze și animăluțe mici mișună prin pădurea înverzită fără oboseală în căutare de hrană.

După ce au admirat peisajul încântător, cei trei s-au întâlnit cu doi iepurași pufoși. Eva le-a dăruit doi morcovi copti. După câteva minute, au venit două animale simpatice: o căprioară și o veveriță. Ștefi i-a dat o alună veveriței, iar Mario a hrănit căprioara cu puțină iarbă.

Când au terminat de hrănit animalele, copiii și-au pus mânușile și au pornit să adune deșeuri care poluau natura. Fiecare copil a reușit să adune câte trei saci de gunoi.

Ei au privit ca niște spectatori spectacolul naturii în anotimpul primăvara în acea zi. Când au ajuns acasă, fiecare a primit câte o medalie. Au fost foarte bucuroși că au putut ajuta puțin natura.

În concluzie, o zi în natură este plină de surprize și descoperiri, de la peisaje impresionante la animale și plante neobișnuite. Copiii, prietenii naturii, au demonstrat prin faptele lor că iubesc florile, copacii, animalele și tot ceea ce decorează mândra noastră casă: NATURA.

PREȚIOȘII PRIETENI AI NATURII

Elevă Băcescu Sara - Step by Step
Prof. coordonator: Drăgoi Cristina Elena
Liceul Teoretic „Nicolae Iorga”
Localitatea Nehoiu, Județul Buzău

Astăzi e o zi specială de primăvară, în care soarele se arată sfios, iar un grup de prieteni a hotărât să meargă în palatul reginei naturii ca să devină prieteni.

Ei au mers și au mers până au ajuns la un palat de smarald. Palatul era strălucitor ca soarele și avea un aer magic. Copiii au intrat în palat și acolo au văzut copaci care mergeau țanțoș, flori parfumate și animale vorbitoare. Copilașii au întrebat:

- Unde se duce toată lumea?
- Toată lumea de aici, adică prietenii naturii, se duce la regină. Alteța Sa dă un ospăț pentru prietenii ei dragi.
- Bine. Cum putem fi prietenii ei?
- Întrebați-o pe ea!

Copiii s-au dus într-un lift înfricoșător. Au apăsător un buton care avea pe el o stea roșie ca para focului.

Au ajuns... Majestatea Sa îi privea gânditoare, dar blândă. Cu o voce caldă, i-a întrebat:

- Frumșilor, ce căutați aici?
- Bună ziua! Noi am vrea... să fim prietenii dumneavoastră... Putem?...
- Ha- ha- ha! Copii, voi deja sunteți prietenii mei, deoarece nu aruncați gunoaie pe jos, nu poluați și, cel mai important, mă prețuiți.
- Atunci... de ce nu am fost invitați la petrecere?!
- Cum adică?! Eu am trimis un mesager. Credeam că ați venit mai devreme...
- Aaaaa! Noi nu am primit nimic... Așadar, putem participa?
- Daaaa! Trebuie doar să vă întrebați părinții.

Copiii, cu sufletul la gură, au sunat părinții și aceștia le-au dat acordul imediat.

Astfel, ei au sărbătorit și s-au bucurat din plin că sunt prietenii naturii, prieteni fideli și recunoscători...

PRIMĂVARA ȘI NATURA

Elevă Dobre Adela
Prof. coordonator: Morar Diana
Liceul Teoretic Sebiș
Localitatea Sebiș, Județul Arad

Primăvara a venit!
Să încâlzească, lumea și natura.
Cu zâmbetul și ochii ei calzi
Ca o mamă pentru toți.

Copilașii se adună.
Să se joace prin natură.
Căci în brațe îi primește
Și cu flori îi veselește.

Toți vestesc bucuros,
Învierea lui Hristos!
Copilași, pământ și flori.
Până și albinuțe ce lucrează din zori.
Hristos a înviat!

PRIETENII NATURII

Elevă Daria Maria Letonia
Prof. coordonator: Gurgu Maria Laura
Școala Gimnazială „ALEXANDRU IOAN CUZA”
Localitatea Roman, Județul Neamț

Soarele a răsărit,
Iar natura s-a trezit.
Ploaia cade-n cetișor
Și o mângâie ușor.

Albinuța cea vioaie
Mișună printre petale.
Ea adună cu mândrie
Pentru mierea aurie.

Multe păsări călătoare
Se adună la cântare,
Iar natura-i bucuroasă
Că ele s-au întors acasă.

DEALUL NEOBIȘNUIT

Elevă Oarcea Melisa
Prof. coordonator: Morar Diana
Liceul Teoretic Sebiș
Localitatea Sebiș, Județul Arad

Astăzi am văzut un deal. Doresc să urc acolo!
Dar nu pot, pentru că e abrupt.
Dar am auzit ceva. Cineva m-a chemat!
Am avut impresia că e vocea unui înger.
Dar nu știu de ce, dintr-o dată, am zburat și am țipat.
Dar am ajuns unde am dorit.
Am văzut o puzderie de îngeri.
M-au ajutat și am plecat.
Mi s-a părut un pic ciudat.
Am crezut că am visat.
Peste o clipă am uitat.
Peste câteva zile mi-am amintit
Și am povestit
M-am gândit că imaginația îmi juca feste.
Am inspirat și am expirat.
Mi-am dat seama că am visat.
Și din nou m-am culcat.
Pentru toată viața am uitat.

FLUTURELE ALBASTRU

Elevă Robu Ecaterina
Prof. coordonator: Gurgu Maria Laura
Școala Gimnazială „ALEXANDRU IOAN CUZA”
Localitatea Roman, Județul Neamț

Zboară lin printre copaci
Un mic fluture albastru
Și se-atârână-n zbor de maci
Cu privirea-i de sihastru.

Cu mișcări suave, lente,
Parcă desena pe flori,
Secrete magice, violete....
Note în mii de culori.

Se ridică lin spre cer,
Bătând tainic din aripă
Unde e? Nu e mister!
S-a ascuns într-o clipită.

AJUTOR PENTRU NATURĂ

Elev Bochie Alex
Prof. coordonator: Mateș Ionela Cristina
Liceul Tehnologic „Moga Voievod” Hălmagiu
Localitatea Hălmagiu, Județul Arad

Astă ziuă, dintr-un sat,
Eu am plecat:
Ca să strâng gunoaiele,
Cănille, plăsuțele.

Ajutând Natura așa,
Ea, mă răsplătea:
Cu belșug și bucurie
Și cu struguri, chiar din vie!

Pe când soarele-apunea,
Eu, pe drum, spre casa mea,
Și mergeam, și tot mergeam,
Până de gunoi dădeam.

După ce l-am curățat,
Sub el era ceva șocant:
Un cuc era supărat,
Deoarece era vătămat!

Era mic și rănit
Și era foarte slăbit.
Eu, acasă-l îngrijii
Și, apoi, în zbor pornii.

Zi de zi se întorcea,
Cu-n trandafir sau o lalea.
Asta este ce primești,
Când Natura o îngrijești!

NU POLUAȚI NATURA!

**Elevă Briciu Daria
Prof. coordonator: Dana Valea
Colegiul Național Vasile Goldiș, Arad
Localitatea Arad, Județul Arad**

Natura e minunată,
Cu verdeața ei întinsă
Peste dealuri și câmpii.....
Nu mai poluați, copii!
Aveți grijă de natură!
Cu voință, voie bună,
Ea ne crește cu mult drag,
Și ne-ajută-n respirat.
Noi, s-avem grijă de ea.
S-avem grijă și de arbori,
Căci ei veseli ne oferă,
Oxygen în atmosferă.
Chiar și plantele zâmbesc,
Când ne văd privindu-le.....
Noi așa ne veselim....
Și natura o iubim!

NATURA - UN DAR NEPREȚUIT

Elevă Burja Irina
Prof. coordonator: Iovescu Mihaela
Școala Gimnazială „Iosif Moldovan” Arad
Localitatea Arad, Județul Arad

Natura - i aerul și câmpul
Natura - i cerul înstelat
Natura - i dorul nostru sacru
De tot ce - n suflet am adunat
În fața ta, mare natură
Cu toții, astăzi, ne închinăm
Și o chemare către lume
Ca o speranță noi lansăm:
Oameni, opriți dezastrul
Căci mâine poate fi târziu!
Uită-te omule în jur
Că respiri aer impur
Căci din propria - ți prostie
Îți distrugi viața chiar ție
Dar ascultă, te - ai născut
Viața dar ți s-a făcut
Iar acum tu îndrăznești
Natura s - o nesocotești
Și-ți permiți să te gândești
Nepedepsit să trăiești.
Hai să ne mobilizăm
Cu toții să demonstrăm
Că știm, vrem și că putem
Natura s-o protejăm
Și viața s-o salvăm!

NATURA, PRIETENA MEA

Elevă Bursăș Roxana Valentina
Prof. coordonator: Negoii Adriana
Școala Gimnazială „Aron Cotruș” Arad,
Localitatea Arad, Județul Arad

Natura este unul dintre mutele daruri prețioase pe care omul le-a primit de la Dumnezeu, pentru a ne bucura viețile și a le face mai frumoase și mai colorate. Ea ne oferă peisaje ce ne taie răsuflarea, aer curat, fără poluare și multe alte beneficii, fără de care viața noastră ar fi mai săracă și mai bolnavă.

Toate aceste bucurii, mai mici sau mai mari, ar trebui să ne facă mai sensibili față de ea, natura, prietena noastră, mama noastră, pentru a putea păstra această balanță dintre natura sănătoasă și viața noastră fericită alături de ea și în mijlocul ei.

Natura ne oferă multe lucruri benefice nouă, dar oare noi îi oferim la fel? În unele cazuri nefericite, răspunsul este NU, din păcate. Uneori nu ne gândim și nu ne putem imagina cât rău poate să aducă un inofensiv șervețel aruncat în iarbă, o sticlă care nu își vede rostul, aruncată într-un râu și multe altele.

De câte ori ne-am bucurat, când am mers la o plimbare în aer liber prin pădure sau pe marginea unui râu și am simțit că orice stres sau agitație sau tristețe din viața cotidiană dispare! Aceste lucruri sunt parte din viața noastră, așadar natura este parte din viața noastră, zi de zi, prin simplele și fermecatoarele ei atribute.

În ultimii ani, prin intermediul proiectelor și al instituțiilor care se ocupă de protejarea mediului, natura începe să reînvie timid, ceea ce este un lucru foarte bun și încurajator. Cu toate acestea, binele pe care îl exercită aceste proiecte asupra ei este unul infim, insuficient. Orice ființă umană trebuie să înțeleagă, în dreptul său, importanța fiecărui gest minor față de natură, prin care ne facem salvatori sau ucigași ai ei. Orice rest alimentar, orice ambalaj, cât de mic, pot să afecteze calitatea mediului și sănătatea tuturor viețuitoarelor, fie ele umane sau animale, care locuiesc acolo.

În repetate rânduri, am înțeles că noi, cei mai mici, putem deveni niște învățători și niște mărturii pentru cei mai mari decât noi, atunci când trebuie să ne asumăm lupta pentru a proteja natura. Lucrurile pe care le putem face pentru a salva natura sunt gesturi simple, dar semnificative, de la reducerea defrișărilor, plantarea de copaci, mersul la școală cu bicicleta sau pe jos, menținerea curățeniei pe stradă, în gospodăria, în curtea școlii noastre. Toate acestea pot duce împreună la evitarea poluării aerului. Și câte și mai câte multe alte lucruri pe care vă invit să le încercați și să le descoperiți și să le exersați, înțelegând că ele pot fi nu doar necesare ci și plăcute.

Încearcă și tu să fii prietenul naturii, nu o lăsa pe cont propriu!

UN PARADIS FERMECAT

Elevă Chimoiu Maria
Prof. coordonator: Răduțoiu Amira
Școala Gimnazială "Gheorghe Bibescu" Craiova
Localitatea Craiova, Județul Dolj

Afară era frumos. Soarele ca un disc de aur incandescent se iveaua de după dealul de smarald, înveslind natura cu zâmbetul strălucitor. Păsărelele cu trilurile lor ne umpleau sufletul de bucurie. Florile multicolore răspândeau un parfum delicat.

Miruna, o fată cu păr strălucitor și ochi de vară stătea mlădioasă, înecată în zâmbetul florilor cristaline, pe covorul verde-infinit.

Cufundată în gânduri, o voce dulce o trezește la realitate:

- Îți place să stai în acest paradis plin de veselie?
- Bineînțeles, dar cum este posibil să vorbești, Pământule?
- Eu mereu vorbesc, fată dragă! Ascultă cu atenție și vei simți glasul melodios al inimii mele!

- Aud, scump prieten! Dar de ce parcă vibrezi cu o tristețe copleșitoare?
- Deoarece oamenii mă poluează, îmi defrișează pădurile, aruncă deșeuri pretutindeni, construiesc fabrici și uzine dăunătoare. La mine nu se mai gândesc! Doar florile și păsările mă mai înțeleg și înveslesc, alintându-mă cu diverse culori, mirosuri și cântece fermecătoare.

- Îmi pare rău că ți se întâmplă asemenea catastrofe. Dacă aș putea, aș zbura spre înaltul cerului și de acolo, de sus, aș răspândi un praf magic care să schimbe modul de gândire și acțiune al oamenilor.

- Îți mulțumesc pentru gândul bun, dar amândoi știm că ar fi necesară o minune pentru ca acestea să fie posibile.

- Nu este adevărat ce grăiești! Îți promit că voi face tot posibilul să te fac fericit!

Miruna a luat în brațe înfinita întindere de pământ și deși acesta nu o putea cuprinde, în semn de mulțumire, Planeta, prin vântul ce îi sufla în păr fetei și prin atingerile fine ale firelor de iarbă, îi transmite toate sentimentele sale de iubire și prețuire.

Fata a plecat, lăsând în urmă Pământul cu întreaga natură învăluită într-un văl diafan de viață și lumină, știind că și-a făcut doi prieteni: Pământul și Natura.

O EXCURSIE DE VIS

Elevă Chivu Bianca Alexandra
Prof. coordonator: Nicolescu Aretina
Școala Gimnazială „Alexandru Colfescu” Alexandria
Localitatea Alexandria, Județul Teleorman

Într-o zi mirifică de primăvară în care discul auriu ne zâmbea pe cerul albastru ca floarea de nu-mă-uita, stând în camera mea citind o carte cu foi galbene și litere negre, îmi aduc aminte de prima mea excursie împreună cu cadrele didactice și colegii mei de școală.

Îmi amintesc cum m-am trezit odată cu răsăritul soarelui și am pornit spre autocar cu colegii mei. După un timp am ajuns la poalele muntelui. Pe geamul aburit al autocarului se zăreau florile grandioase ca niște balerine, care au început să își etaleze zâmbetul colorat în mii de petale, copacii de pe crestele munților privesc cu veselie spre cerul curat ca lacrima, iar crengile lor se mișcau în bătaia lină a vântului precum într-un dans liniștit. Orbită de frumusețile naturii nici n-am observat că timpul trecuse ca vântul și ca gândul și noi eram deja la Mânăstirea Polovragi. Situată într-un cadru pitoresc, ea se bucura de tabloul mirific muntos și o intrare splendidă, deoarece când intri în incinta ei pe partea dreaptă a porții este o frumoasă troiță de lemn sculptată, pe postament de beton, închinată eroilor României. Toți eram uimiți de picturile cu model religios superbe, iar inima, sufletul fiecăruia se gândea la oamenii dragi chemați de Iisus în ceruri. După acest moment de omagiu doamnele profesoare s-au gândit să mergem și la Peștera Polovragi. Ajunși acolo cu un ghid am intrat în cea mai spectaculoasă peșteră, după părerea mea. Miile de stalactite și stalacmite se împreunau veșnic, iar pe ele se puteau observa lilioci mici și plăpânzi. Fiindcă ne plăcuse atât de mult în peșteră am decis că ar trebui să vizităm și Peștera Muierii. Am intrat să vizităm peștera, după câteva galerii pline de formațiuni și diferite legende am ajuns la „Galeria urșilor” care își ia numele de la numeroase rămășițe de schelet ale fostelor mamifere majoritatea fiind urși. Pereții ei sunt împodobiți cu heroglife, piele de leopard, de asemenea „Sala Perlelor” prezintă la intrare o minunată perdea de piatră, cunoscută sub numele de „Valul Miresei”.

Pot spune că am rămas cu amintiri plăcute și peisaje superbe, pline de mister, bazate pe cultul oamenilor. La întoarcere am trecut prin orașul Craiova, din punct de vedere istoric este una dintre cele mai importante așezări geto-dagice, aici am vizitat construcții vechi: biserici, case și palate boierești sau alte construcții laice. Fiind copii zburdalnici nu ne-am putut abține să nu mergem și în parcul de distracții. După un anumit interval de timp ne-am urcat cu toții în autocar și am pornit împreună spre casă. Timpul a trecut pe nesimțite. Ajunși acasă cu toții am realizat că această excursie minunată va fi asemuită întotdeauna cu o floare de nu-mă-uita.

NATURA, PRIETENA MEA

Elevă Ciorobescu Andreea
Prof. coordonator: Nicolescu Aretina
Școala Gimnazială „Alexandru Colfescu” Alexandria
Localitatea Alexandria, Județul Teleorman

Mediul de viață este locul în care plantele și animalele găsesc condiții favorabile pentru a supraviețui. Protejarea mediului este fundamentală în zilele noastre. Trebuie să ne gândim atât la noi, cât și la nevoile generațiilor viitoare. Mediul trebuie protejat și nu poluat. Cea mai mare vină pentru aceasta o poartă omul, poluarea fiind consecința activității acestuia. Ea reprezintă distrugerea mediului înconjurător, impurificarea acestuia cu substanțe toxice.

Poluarea aerului este periculoasă în primul rând pentru oameni. Aerul este o parte importantă pentru toate viețuitoarele Terrei, deoarece fără aer nu putem respira. Oxigenul este generator de energie prin arderile diferitelor substanțe. Poluarea aerului este rezultatul emisiilor de gaze produse de mașini și fumului rezultat din activitatea fabricilor și uzinelor. Aceasta este principala cauză a bolilor respiratorii.

Poluarea apelor este vitală pentru oameni pentru că este folosită în aproape toate domeniile de activitate. Un mod de a îmbunătăți calitatea acestora ar fi construirea unor baraje, canalizări și canale folosind tehnologii moderne. Animalele acvatice sunt, în general, cele mai afectate de calitatea apei, urmate fiind de noi, oamenii. Din dorința de a avea o recoltă bogată, oamenii folosesc îngrășăminte și pesticide, fără să se gândească la efectele pe care acestea le au asupra sănătății noastre și asupra poluării solului.

Defrișările sunt și ele periculoase, tăierile abuzive ale copacilor nefiind înlocuite cu plantarea de arbuști. Lipsa copacilor înseamnă lipsa hranei și dezechilibrul tuturor viețuitoarelor, inclusiv al nostru. Este distrusă astfel perdeaua verde care ne apără, cu ultimele ei forțe, de răul pe care ni-l facem singuri.

Starea mediului înconjurător, ce depinde numai și numai de noi, ne afectează în mod direct viața și sănătatea. Este nevoie de mai multă atenție și de mai multă implicare din partea fiecăruia dintre noi pentru a trăi într-un mediu curat, pentru a respira aer curat, pentru a bea apă curată și pentru a putea folosi cât mai bine condițiile de viață pe care natura ni le dăruiește în fiecare clipă.

Întrucât mediul ne oferă condițiile de trai de care avem atâta nevoie, la nivel internațional au fost stabilite unele date dedicate acestuia: pe data de 2 februarie sărbătorim Ziua Mondială a Zonelor Umede, pe 22 martie Ziua Mondială a Protecției Apelor, imediat după aceasta fiind sărbătorită Ziua Mondială a Meteorologiei. Ziua mediului se sărbătorește pe data de 5 iunie.

SALVAȚI PLANETA

Elevă Ciuclea Ariana
Prof. coordonator: Gherasim Daniela
Liceul cu Program Sportiv Botoșani
Localitatea Botoșani, Județul Botoșani

Planeta este numai una și trebuie să o apărăm,
Nimic nu ne oprește ca să o salvăm.
Haideți cu noi, cu toții puterea ne va crește
Altfel natura noastră mereu se vestejește!

Fără ea noi nu putem trăii,
Nici în zori și nici în zi
Sa nu uităm plantarea
Și să salvăm culoarea!

Apa este murdară și trebuie să o curățăm,
Fără ea nu ne hidratăm,
Apa-i una și asta este clar
Fără apa este anormal.

Ghețarii se topesc
Și norii-s fumurii
Oamenii nu se gândesc
La animalele vii!

Oxigenul să-l păstrăm,
Sănătos să-l respirăm
Aerul când îl poluăm
Cu toții o să regretăm!

Să fim uniți și sinceri
Cu gând spre viitor
Pe o planetă verde
Și aer îmbietor!

POLUAREA

Elev Cojocariu Darius
Prof. coordonator: Clepe Roxana Oana
Școala Gimnazială „Iosif Moldovan” Arad
Localitatea Arad, Județul Arad

Afară cerul este trist
Nu e noros, dar este gri
E norul ce distruge tot
Și poluează zi de zi.
De la mașini și fabrici crește mare
Distruge tot ce-i viu în cale
Distruge tot ce-i pe ogor
Distruge stratul de ozon.

FLORILE

Elevă Covaci Dayana
Prof. coordonator: Iovescu Mihaela
Școala Gimnazială „Iosif Moldovan” Arad
Localitatea Arad, Județul Arad

Soarele răsare linistit
Pe câmpul de zambile
Se aude-un zumzăit
Ușor ca de albine.

Regina, mamă se plimba
De colo, colo-n zare
Și murmura și se strâmba
Că flori prea multe are!

Spre câmp, se-ndreaptă ușor,
Zburând din floare-n floare,
Polenul dulce adunând
Cu dragostea ei mare.

Din muguri mici se simt
Parfumuri scumpe, fine
Ca sufletul unui popor
Ce luptă pentru bine.

Repezi și fragede se-ntind
De-a lungul crengii pline,
Umorul iute izbucnind
Și răspândind doar bine.

PĂDUREA, PRIETENA MEA

Elevă Dănilă Giulia
Prof. coordonator: Ciobanu Iustina
Școala Gimnazială Grozești
Localitatea Grozești, Județul Iași

În pădurea plină de vrăji,
Zilnic mă afund fără de griji.
Și cutreier zi și noapte,
Printre murele coapte.

Îmi place să alerg printre copaci,
Să mă zgârâi printre fragi,
Să mă bucur cu ardoare
De pădurea cea din vale.

O, pădure fermecată...
De mulți ai fost tu, uitată?!
O, pădure liniștită...
Te-au lăsat, toți, neîngrijită!

Mi-amintesc de cum erai,
Pudure, colț de Rai.
Acum unii te doboară
Parcă le-ai fi o povară.

ÎN MIRIFICUL CODRULUI

Elevă Dursan Alexandra
Prof. coordonator: Georgescu Claudia-Iulia
Școala Gimnazială Nr. 1, Slatina
Localitatea Slatina, Județul Olt

Mă arunc în inima codrului
Auzind foșnetul frunzelor și al apelor,
Privesc cum o rază de soare
Încearcă să pătrundă prin verdele crengilor,
Râurile curg lin și cristalin,
Înaltul triumphi al coroanei verzi
Ascunde venitul amurgului
Iar cerul devine portocaliu cu nuanțe perfecte.
Încet lumina nopții îmi acoperă ochii.

SĂ PROTEJĂM MEDIUL ÎNCONJURĂTOR!

Elevă Feier Ana-Rafaela
Prof. coordonator: Stana Gianina-Aurora
Școala Gimnazială „Aurel Vlaicu” Arad
Localitatea Arad, Județul Arad

Când vom învăța și noi
Că pădurea nu-i gunoi,
Să arunci la împlinare
Numai resturi de mâncare?

Asta este o problemă,
Căci natura nu-i eternă
Și sunt tare supărată
Când de toți este uitată!...

Trebuie să fim mai frați,
Să udăm pomii uscați,
S-adunăm ramuri uscate
Și hârtiile-aruncate!

Iarăși voi, oamenii mari,
Ce aveți mulți ani și carte,
Multe funcții importante,
Trebuie să fiți mai tari,

Punând pentru vandali lege,
Blamând cei care nu vor
Mediul înconjurător
Să îl protejeze!

PRIMĂVARA

Elevă Ferencsik Alexia Nidia
Prof. coordonator: Ponta Daciana Laura
Liceul Teoretic „Jozef Gregor Tajovsky”, Nădlac
Localitatea Nădlac, Județul Arad

Iată că a venit primăvara mult așteptată. Copacii își îmbracă rochii de mireasă, împodobite cu flori. Înfloresc ghiociei, zambilele și păpădiile care își scot căpșoarele din zăpada rece și își fac apariția după o iarnă lungă, cu mult ger. Albinele adună polenul galben ca aurul, rândunelele se întorc din lungă lor călătorie din țările calde, făcându-și cuiburi în curțile oamenilor.

Soarele împărtășește căldura oamenilor în cinstea venirii primăverii. Vântul răcoros cântă prin firele ierbii de smarald. Copiii zburdă prin parcuri, bucurându-se de vremea plăcută pe care le-a oferit-o primăvara. Fluturii multicolori zboară pe cerul limpede ca lacrima. Natura își arată latura cea mai frumoasă și mai impresionantă.

Elevii primesc vacanță ca să se poată bucura de primăvară. Paștele se apropie și copiii scriu Iepurașului scrisori. Oamenii vopsesc ouăle în culoarea roșie și în Noaptea Sfântă, la miezul nopții, oamenii le ciocnesc spunând Hristos a Înviat! Înaintea acestei sărbători Sfinte se ține post. În prima zi de Paște, băieții umblă să ude fetele cu parfum sau cu apă. Se pregătesc pentru ei diferite platouri pline de gustări delicioase.

Primăvara este unul dintre cele mai frumoase și vesele anotimpuri, deoarece Zâna Primăverii o împodobește cu toate culorile curcubeului. Pare că trăim într-un tablou pictat de cel mai renumit pictor și expus în cel mai cunoscut muzeu.

PANORAMA PĂDURII

Elevă Galamba Maria
Prof. coordonator: Ciobanu Elena-Corina
Liceul Teoretic Buziaș
Localitatea Buziaș, Județul Timiș

Bulgărele auriu
A răsărit în zori de zi
În pădure el trimite
Razele trandafirii.

Iar o boare caldă - atinge
Ramurile pomilor,
Frunzulițele lor verzi
Sunt ca ale viilor.

Păsărelele gingașe
Ciripesc printre copaci,
Albinuțele voioase
Zboară - ntr - una printre maci.

Însă bulgărele de - aur,
Dintr-odata el dispare,
Iar pe cerul înstelat
Luna aurie - apare.

BUFNIȚA POLARĂ

Elevă Gruia Maria Riana Iordana
Prof. Coordonator: Mateș Ionela Cristina
Liceul Tehnologic "Moga Voievod" Hălmagiu
Localitatea Hălmagiu, Județul Arad

Natura este minunată:
Cu ai ei prieteni dragi,
Din pădurea fermecată,
Animalele apar.

Ursul, vulpea și căprioara
Sunt doar câteva
Animale sălbatice
Din pădurea asta grea!

Dintre toate animalele:
Bufnița, drăguța, finuța,
Prin frumusețea ei multicoloră,
Noaptea o va cutreiera!

Ea este un animal nocturn:
Un binoclu scump,
Cu ochii ei puternici
Străbate orice pom!

Bufnița polară:
- Preferata mea –
Penele ei camuflează
Chiar zăpada!!

PUPĂZA DIN ... SALCÂM

Elev Ilisia Mihai - Alexandru
Prof. coordonator: Ilisia Ana-Maria
Școala Gimnazială Hălmăgel
Localitatea Hălmăgel, Județul Arad

E o dimineață însorită de primăvară... Elevii intră în cârduri gălăgioase pe poarta școlii, apoi se îndreaptă spre clase, unii cu fiorul vreunui test în spate, alții cu soarele în priviri...Miroase a primăvară...și a vacanța care se apropie.

Sună clopoțelul de intrare...Murmurul claselor se stinge...se aud uși -profesorii intră la ore! Prima oră avem Limba și literatura română. Doamna profesoară strigă catalogul, apoi începe lecția., Azi recitim un fragment din opera *Amintiri din copilărie* de Ion Creangă, numit *Pupăza din tei* ". Citim, analizăm cuvinte-cheie, identificăm tema operei și valorile morale transmise... Rădem de Nică, fiindcă se sperie de pupăză, gândind totuși că „șarpe cu pene nu poate să fie”.

„Ce ați învățat din pățania lui Nică?” întreabă doamna, aproape de sfârșitul orei.

„Că șarpele nu are pene!” răspunde fuguța un coleg, mai șugubăț de felul său. Doamna zâmbește îngăduitoare, în timp ce clasa izbucnește în râs.

„Dar despre pupăză, ce știți? Cum arată o pupăză? ” Întrebarea ne-a luat cam pe nepregătite....„Are o pată roșie pe cap...” încercă unul un răspuns cam fâstâcit. „Taci, măi, că aia e ciocănitore!” îl apostrofă colegul de bancă, pe un ton certăreț. „E una în nucul din grădina noastră!” își întări el spusele...

Doamna privea pe geam, zâmbind....„Nu ați văzut niciodată o pupăză?” ne întreabă, apoi duse degetul la buze, făcându-ne semn să nu facem gălăgie. „Priviți!” Ne-am întors cu toții privirile spre geam. Curtea școlii era de un verde minunat, împodobită cu iarbă grasă și câteva floricele albe, abia răsărite. Prin mijlocul curții se plimba țanțoșă o „găinușă” gălbuie, cu o creastă frumoasă de pene albe și negre, stropită cu alb și cu negru pe aripi...Ce mai, o minunăție! Un murmur prelung de admirație, amestecată cu nedumerire...

„De unde o fi venit tocmai acum, doamna?” se trezi unul să întrebe...

„Are cuibul în salcâmul de acolo!” ne arată doamna salcâmul cel bătrân din grădina vecinilor. „Am auzit-o cântând ieri!”

Deodată, „zbârrr!” pupăza își luă zborul, îndreptându-se spre salcâm.

„Păcat că nu a mai stat în iarbă, să o vedem mai bine!”

„Dacă se sună de ieșire, nu mai coboară în curte, că se sperie de copii...”

Acultând atentă, doamna deschise geamul: „Pup-pup-pup! Pup-pup-pup! Pup-pup-pup!” se auzi deslușit, cu câteva secunde înainte să sune clopoțelul.

„Doamna, azi pupăza a sunat de ieșire!”

„Numai să nu faceți și voi ca și Nică!” ne atenționează doamna. „Să nu o speriați!”

„Nuuu....suntem bucuroși că și-a făcut cuibul aici, lângă școală!”

„Nouă ne plac animalele!”

„Noi suntem prietenii naturii!”

„Oare ei îi plac copiii?”

„O să facă pui?”

„Oare cât mai stă la noi?”

„Să îi aducem ceva de mâncare?”

„Ce mănâncă pupezele?”

Întrebările se rostogoleau, unele peste altele, ca undele repezi ale unui pârau de munte.

Am ieșit în curte, apropiindu-ne cu teamă de salcâm. Pupăza stătea în cuib și nu părea tulburată de prezența noastră. „Oare cum să o facem să cânte?” , zise unul..., „Doar nu e ceas cu cuc, să cânte la ore fixe!” zise altul...

Pauza trecu repede și clopoțelul sună de intrare. Cu greu ne despărțirăm de pupăză...

Deși profesorul încă nu intrase la oră, în clasă se făcu liniște...Deodată auzirăm iar: „Pup-pup-pup! Pup-pup-pup! Pup-pup-pup!” Ne bulucirăm cu toții la geamuri..., „Pupăza asta cântă și de ieșire și de intrare!” glumi un coleg. Râdeam cu toții când domnul profesor intră la oră, cu catalogul sub braț. „Ce s-a întâmplat?” „A sunat pupăza de intrare, domnule profesor! Pupăza noastră , din salcâm!”

Și așa, „ornicul satului” lui Nică deveni „clopoțelul ” și mascota școlii noastre.

EMA ȘI CEL MAI BUN PRIETEN

Elevă Jîtărașu Andreea Sara
Prof. coordonator: Moza Anamaria
Școala Gimnazială Numărul 27
Localitatea Timișoara, Județul Timiș

În toate colțurile lumii fiecare avem câte un prieten adevărat. Fie că e bun, rău, înalt, scund, rapid sau lent. Doar că Ema nu avea niciunul cu vreo calitate sau vreun defect amintit anterior.

Ema este o fetiță de 11 anișori. Are părul blond, ochi albaștri și tenul deschis. Nu are prietenii, iar aceasta mă face să mă întreb: de ce? Mă uit la ea în fiecare zi când vin să curăț pomii. Aceasta este meseria mea! Sunt o ciocănitore șireată și mică. Oricum, să lăsăm lucrurile despre mine.

Ema iubește la fel de mult natura ca mine! Nu poluează, aruncă gunoiul unde trebuie și iubește animalele! Ea vrea să își ia un cățeluș, doar ca părinții ei o cred iresponsabilă, ceea ce nu este adevărat, din câte am văzut eu.

Într-o zi, pe când venea de la școală, pe drum văzuse un cățel cu blana aspră, ochii în lacrimi și bătut, care abia mai mergea. Acesteia i-a părut rău de el, așa că l-a luat acasă, sperând că îl va putea păstra. I-a făcut baie, l-a pieptănat, l-a hrănit și l-a dus la veterinar. Când au ajuns părinții acasă, Ema le-a povestit ce s-a întâmplat. Părinții, uimiți de faptul acesta, au lăsat-o pe fată să-l păstreze.

De atunci, Ema a devenit mult mai fericită și și-a făcut prieteni loiali, ca ea. Acum are grijă și de mine când mai trec pe la ea, hidratându-mă și pieptănându-mă.

OCROTIȚI NATURA!

Elev Kiss Tobias David
Prof. coordonator: Stana Gianina-Aurora
Școala Gimnazială „Aurel Vlaicu” Arad
Localitatea Arad, Județul Arad

Natura-i aerul și câmpul,
Natura-i cerul înstelat,
Natura-i dorul nostru sacru,
De tot ce-n suflet e adunat
În fața ta, mare natură!
Cu toții, astăzi, ne închinăm
Și o chemare către lume
Ca o speranță noi lansăm:
Oameni, opriți dezastrul
Căci mâine poate fi târziu!
Uită-te, omule, în jur
Că respiri aer impur,
Căci din propria-ți prostie
Îți distrugi viața chiar ție.
Dar ascultă, te-ai născut
Viața dar ți s-a făcut,
Iar acum tu îndrăznești
Natura s-o nesocotești!
Și-ți permiți să te gândești
Nepedepsit să trăiești.
Dar să știi, nu e așa,
Natura-și va lua revanșa.
Tu vezi, doar a început
Si totul pare pierdut:
Catastrofe, inundații
Tragedii, plâng sinistrații.
Trezește-te din hibernare
Pune-ți mintea în mișcare
Ascultă îndemnul meu
Si urmează-l mereu:
Hai să ne mobilizăm,
Cu toții să demonstrăm
Că știm, vrem și că putem
Natura s-o protejăm
Și viața să o salvăm!

PĂDUREA, RAIUL VERDE

Elevă Munteanu Lorena
Prof. coordonator: Ciobanu Iustina
Școala Gimnazială Grozești
Localitatea Grozești, Județul Iași

Pădurea-i cel mai scump cuvânt,
Din toate câte-s pe Pământ.
Slovă scrisă într-o carte,
Una dintre cele mai frumoase arte.

Vântul aprig îl oprește,
Ramurele le-nflorește,
Totul este plin de viață,
Ne șoptește-o merlă cântăreață.

Noi curată s-o păstrăm,
De ea să ne bucurăm,
Tu, copile, trebuie să știi
Din ea să culegi plastice și hârtii.

PICĂTURI DIN CARTEA NATURII

Elevă Nedelcu Tatiana
Prof. coordonator: Mihalache Maria
Școala Gimnazială Grozești
Localitatea Grozești, Județul Iași

Natura este cea mai frumoasă oază de energie. În operele literare, oferă culoare și stălucire, prin cele mai frumoase nuanțe vii. Și cât de frumos se contopește natura cu dragostea în creațiile marilor scriitori, de parcă te-ar invita în acest spațiu natural Eminescu, Sadoveanu, Alecsandri și mulți alții.

Frumusețea naturii oferă literaturii o ploaie de epitete cromatice, flori înmiresmate așezate splendid peste versuri împletite de rime însoțite și pictate de natură în mii și mii de culori. Poezia descriptivă reprezentată de *Pastelurile* lui Alecsandri ne crează sentimente în concordanță cu modificările din natură, trezește și dezvoltă sentimentul de dragoste față de natură, din acest motiv, studiul Literaturii române reprezintă o componentă importantă a educației pentru mediu, dar și mediul și studiul Biologiei crează cea mai frumoasă sursă de inspirație pentru marii noștri artiști plastici și literari. Poezia se transpune în realitate, scriitorii ajutând la împodobirea copacilor cu strofe, virgule asemenea unor furnici, silabe însoțite ce luminează cuvintele.

Anotimpul alb, sursă de inspirație pentru marii poeți: Alecsandri, Bacovia, Labiș, oferă o îmbrățișare a purității în diferite forme, crează un peisaj de dimensiuni uriașe, *Tot e alb, pe câmp, pe dealuri, împrejur, în depărtare...*(V.Alecsandri) permanent *Ninge grozav pe câmp...*(G.Bacovia), creând *Basme pline de urgie./ Basme care te-nfioară...*(N.Labiș).

Primăvara, sufletele ni se așează pe iarba verde prin care dansează buburuzele. Cu Vestitorii primăverii, *vin florile-n câmpie, Și nopțile cu poezie/ Și vânturi line, calde ploii/ Și veselie!* (G.Coșbuc). Totodată, ne contopim cu această frumusețe naturală și lăsăm să înflorească gândurile și sentimentele într-o simfonie a anotimpurilor.

Codrurile cu râuri line./ Vreme trece, vreme vine./ Tu din tânăr precum ești./ Tot mereu întineresti (M.Eminescu), versuri ce exprimă o îmbrățișare a omului cu natura, acoperită de florile de tei eminesciene, frumusețea anotimpului de vară, descris cu ajutorul multor figuri de stil și imagini artistice. Parcul devine un mic paradis verde, un medicament al sufletului și minții. Facem parte din *România pitorească* a lui A.Vlahuță, din *Țara de dincolo de negură* a lui M.Sadoveanu, ne aflăm în *Munții Neamțului* de C. Hogaș sau participăm la multe alte *Întâmplări din grădina mea* de A. Blandiana. Sunt locuri unde ne desfășurăm existența și contribuim la înfrumusețarea țării noastre, într-o viziune romantică.

Frumusețea și armonia peisajului natural îl îndeamnă pe îndrăgostit spre visare, asemenea dragostei ce o purtăm față de firul ierbii proaspăt răsărit în martie sau a soarelui ce se stinge în fiecare seară dând întâietate lunii sau luceafărului. Natura este un loc de liniște și reflecție pentru om, un refugiu al echilibrului și libertății depline. Poetul este atras de natură, de începutul lumii, de materia din care se naște din haos. În *Scrisoarea I*, Eminescu își imaginează un astfel de început și o astfel de naștere a universului, în viziune romantică:

*La-nceput, pe când ființă nu era, nici neființă,
Pe când totul era lipsă de viață și voință,
Când nu s-ascundea nimica, deși tot era ascuns...
Când pătruns de sine însuși odihnea cel nepătruns.
Fu prăpastie? genune? Fu noian întins de apă?
N-a fost lume pricepută și nici minte s-o priceapă,
Căci era un întunerice ca o mare fără-o rază,
Dar nici de văzut nu fuse și nici ochi care s-o vază.*

Viața satului românesc, încărcată de frumusețe naturală, crează universul sufletului țărănesc plin de iubire, dreptate și demnitate: „Poetul naturii” îndeamnă: *Fă-te și tu ce-i putea, dar mai ales un om cumsecade să te faci! Să nu răpești munca săracului..., să nu-ți bați joc de nevoiașul care varsă lacrimi pe brazdă.* (Mihail Sadoveanu, *La noi în Viișoara*). Tot în mediul rural, scria George Călinescu, „*se naște curios de lume și nerăbdător de a se orienta în ea. Literatura îi satisface această pornire, îl încântă(...); ca să fie operă de artă, scrierile pentru copii(...) trebuie să intereseze și pe oamenii mari, instruiți. A ieși din lecturi cu stimă sporită pentru om, acesta este secretul marilor literaturi*”. Iubirea față de viață înseamnă iubirea față de natură și literatură.

Fiecare carte este un izvor de cunoaștere și de educație. Natura, ocrotitoare pentru om îl apără de pericole ce i-ar distruge sufletul și simțirea, un zbucium uman ce se proiectează în natură prin natură. Fără natură, viața ar fi un joc mut pe care l-am pierde, cu siguranță!

Scriitorul a fost și va rămâne un prieten al naturii!

TERRA – PLANETA SPERANȚEI

Elevă Nicola Nicoleta
Prof. coordonator: Clepe Roxana Oana
Școala Gimnazială „Iosif Moldovan” Arad
Localitatea Arad, Județul Arad

Zi de zi fiecare om pășește spre viitor, spre idealurile sale, spre speranța de a trăi într-o lume mai bună și mai primitoare către eternul viitor. Dar oare ne-am gândit că viitorul nu va mai exista? Se pare că este în cumpănă ... oamenii aleargă către bogății și către comori care distrug tot ce este bun și frumos în lume. Uităm că cea mai de preț comoară a noastră este NATURA.

Ce valoare au banii, dacă lumea în care trăim încet, încet se stinge sub nepăsarea și privirea oamenilor fără compasiune. Oameni care nu fac nimic pentru a ajunge să trăiască într-o lume în care să nu ne facem griji de a proteja și ocroti natura care ne oferă tot ce are mai bun zi de zi, fără să ceară nimic în schimb decât să o ajutăm acum că are nevoie de sprijin din cauza celor căroră nu le pasă decât de propriile interese.

Lipsa de compasiune pentru mediul înconjurător nu afectează doar natura, ci și sănătatea noastră care duce la tot mai multe boli. Omenirea încearcă să găsească antidotul pentru toate aceste boli, dar cel mai de preț medicament al nostru este natura cu tot ce are ea mai bun.

Tot ce ne înconjoară și ce este mai frumos pe Pământ: râuri, lacuri, păduri, toate acestea sunt pline de gunoaiele care nu doar că ne umple planeta de mizerie, ci ne și distruge atmosfera și aerul pe care îl respirăm. Toate aceste deșeuri ar putea fi reciclate și s-ar economisi resurse importante.

Resursele naturale sunt exploatate într-un mod abuziv doar pentru profit fără a se ține cont de faptul că într-o zi se vor termina. Și atunci ce vom face ?

Apele în care planeta noastră este scăldată sunt tot mai cenușii din cauza întreprinderilor care învâluie apele în substanțe toxice care în cele din urmă se întorc împotriva noastră.

Animalele care ar trebui să fie prietenii omului sunt din ce în ce mai puține, speciile pe cale de dispariție sunt vâdate în continuare fără milă. Chiar dacă este interzis totuși se întâmplă și astfel dispar exemplare superbe care ar putea fi salvate și protejate.

Fabricile care emit radiații și distrug stratul de ozon rămân în continuare îmbolnăvind zeci de mii de oameni fără a lăsa nicio șansă de supraviețuire și toate acestea doar pentru a obține bani.

Pădurile sunt defrișate în totalitate dar oare s-a gândit cineva că este nevoie de zeci de ani pentru ca un copac să crească? Se plantează foarte puțin fără să se acopere măcar o parte din ceea ce se taie.

Și tot noi ne mirăm că au loc alunecări de teren și că tot mai mulți oameni pierd totul din cauza celor care distrug tot ce le iese în cale.

Dar cu toate că aceste semne ne arată că ar trebui să ne pese mai mult de ceea ce ne înconjoară, nimeni nu încearcă să ajute planeta care ne cere disperată să-i întindem o mână de ajutor. Prin urmare, TERRA are nevoie de noi, de ajutorul nostru, iar noi de EA. Lumea ar trebui să înțeleagă că pentru a avea un viitor mai bun avem nevoie de o speranță care se numește TERRA.

NATURA, O PRIETENĂ DEVOTATĂ ȘI SURPRINZĂTOARE

Elevă Pascu Patricia Maria
Prof. coordonator: Bircea Anca - Sabina
Liceul Teoretic „Tata Oancea” Bocșa
Localitatea Bocșa, Județul Caraș - Severin

Lumea actuală aparține oamenilor grăbiți, dar și progresului tehnologic. În caruselul activităților zilnice, uităm adesea că omenirii i-a fost oferită o casă unică, natura. Tot ce ne înconjoară: plante, ape, munți reprezintă elemente vitale ale cadrului natural.

Spre deosebire de alte viețuitoare, omul este înzestrat cu gândire și cu puterea de a acționa în beneficiul naturii, protejându-și astfel propria casă. Un aer curat, lipsa gunoaielor din spațiile verzi, reducerea surselor de poluare, reciclarea și stoparea defrișărilor constituie cei mai importanți pași în înghetarea unei prietenii cu natura.

Eu iubesc mediul înconjurător și încerc, prin tot ceea ce fac să îl protejez. Mă bucură fiecare rază de soare, care absoarbe roua de pe firavele fire de iarbă, mi se pare înălțător zborul păsărilor, mă relaxează parfumul florilor și susurul râurilor de munte. Atunci când am timp liber, fac drumeții și mereu resimt o stare de entuziasm. Natura are resurse nebănuite, din ea ne extragem energia și învățăm de la ea că trebuie să ne regenerăm mereu.

Noi, adolescenții, suntem la vârsta la care simțim că putem face lucruri importante, care ar putea transforma lumea în bine. Este un moment potrivit pentru a ne implica activ în acțiuni de ecologizare și în campanii care au drept scop protejarea mediului înconjurător.

Ca în orice prietenie, trebuie să existe implicare, respect, reciproc și loialitate. Cu alte cuvinte, dacă vrem să dezvoltăm o amiciție cu natura, trebuie să ne implicăm. Am putea folosi mai des bicicleta în locul deplasărilor cu mașina, iar jocurile pe calculator sau petrecerea timpului pe rețele de socializare ar putea fi înlocuite cu un timp de calitate, petrecut în mijlocul naturii, împreună cu prietenii.

Orașul în care locuiesc se bucură de o poziție geografică privilegiată, bocșenii fiind înconjurați de dealuri și zone împădurite. Natura este propria comoară. Mi-aș dori să inițiez campanii de strângerea deșeurilor, să planific drumeții în împrejurimi alături de colegii mei. Astfel aș simți că fac un gest concret față de prietena mea, natura.

Natura este o prietenă devotată care ne îndeamnă la responsabilitate, implicare și care ne învață să respectăm tot ceea ce ne înconjoară.

PENTRU NATURĂ

Elevă Pop Roxana Maria
Prof. coordonator: Cengher Valentina
Școala Gimnazială „Alexandru Ceușianu”, Reghin
Localitatea Reghin, Județul Mureș

Cobor din autobuz și mă îndrept spre școală hotărâtă, cu rucsacul pe spate, plină de motivație și indignare, pancarta în mâna dreaptă și cu sandviciul în mâna stângă, pe care mi l-a oferit mama, pe grăbite, azi - dimineată. Aud multe chicoteli, dar nu îmi pasă. E ziua revoltei și ca să înțelegeți mai bine povestea, am să vă detaliez ce s-a întâmplat.

În urmă cu o săptămână, școala noastră a aflat despre un proiect al primăriei și profesorii au vrut să ne explice și nouă despre ce e vorba. Se pare că primăria a decis ca din “Vechea Pădure” să se facă o groapă de gunoi, deoarece din nu știu ce motive nu se mai puteau depozita deșeurile la groapa de gunoi. De când am auzi toate acestea, am căutat pe internet mai multe informații și se pare că primăria nu a cumpărat o mașină de reciclare, așa cum a promis, iar acum groapa era plină, deci primarul a hotărât ca gunoiul să fie aruncat într-o pădure nepopulată, unde nu mulți oameni se plimbau. Toate acestea aveau să se întâmple chiar în săptămâna ce urma.

Eu m-am mai plimbat pe acolo, e foarte multă liniște, aer curat, așa că nu aveam să las lucrurile așa. A doua zi, m-am trezit devreme și am făcut mulți fluturași și afișe, pe care le-am împărțit prin tot orașul, mai bine zis, o invitație la revoltă: „Să nu ne fie frică, să protestăm pentru noi, pentru natură!”. În timp ce împărțeam pliantele, o doamnă a spus că nu are rost, dar mi-am zis că merită încercat și am continuat; zâmbeam și împărțeam tuturor și peste tot, iar unii chiar îmi zâmbeau înapoi. După ceva timp, foile începeau să se termine, așa că m-am oprit din împărțit, dar inima îmi era tare împăcată cu ideea. În drum spre casă, am observat câteva gunoaie aruncate lângă tomberon, iar printre acele deșeuri se afla și un fluturaș de-al meu, așa că mi-am zis „Încă nu am făcut mare lucru, ceilalți o iau ca pe o glumă, dar eu, nu!”, așa că ajunsă acasă, am făcut alt plan la care am stat toată noaptea trează.

A treia zi, am pus afișe în toată școala, pe holuri, pe bănci, chiar și la intrare. Au fost rupte sau s-a desenat pe ele, dar nu m-am lăsat. Le-am spus tuturor din familie, toți mi-au zis că nu merită efortul, dar nu am lăsat capul în jos.

A patra zi, am făcut informația publică pe internet. Singurul like pe care l-am primit a fost de la mama, care mi-a promis că va fi acolo. Am vrut să mă dau bătută, apoi mi-am amintit pentru ce lupt, pentru natură și frumusețile ei, pentru un aer și un ecosistem curat, pentru mine, dar și pentru ce e corect.

Și, uite așa, a trecut o săptămână, cu mult suspans și frică, frica de a pierde, de a da greș, căci șansele sunt uriașe, nu îmi garantez nimic, dar nu o să renunț, căci orice se poate întâmpla, măcar știu că am încercat.

În școală, e plin de elevi care se holbează, unii care râd sau chicotesc, dar nu îmi pasă pentru că dacă îmi pun ceva în minte și îmi promit că voi face acel ceva, sigur voi reuși. Unele ore sunt tare plictisitoare, la română am citit un text destul de interesant, la matematică am făcut exerciții de algebră, și la celelalte ore am făcut lucruri care nu prea au fost pe placul meu. Când clopoțelul anunță terminarea ultimei ore, alerg grăbită pe holul imens al școlii, dau peste câțiva elevi, dar nu mă opresc să îmi cer scuze, nu acum. Ies din școală și alerg pe stradă înspre pădure, cu speranța să ajung la timp.

În timp ce urc dealul, mă lasă puterile, mă simt derutată, pierdută, dar nu mă las. Într-o parte a pădurii, cu mai puțini copaci, se află o mașinărie uriașă, plină cu deșeuri gata să fie aruncate. Alături de ea, multe alte mașini de gunoi se află aici, în fața mea. Mi se înmoaie picioarele, munca mea nu a fost în zadar! Fără să gândesc, cu ceață pe ochi și o sclipire în suflet, fug înspre mașinărie și mă opresc doar când sunt în spatele ei, cu mâinile ridicate și

lacrimi pe obraji, riscând să fiu strivită de deșeuri. Cineva îi face semn șoferului să oprească, acum toată lumea se holbează la mine.

- STOP! Nu puteți face asta! le spun eu tuturor. Aceasta e o pădure, nu o groapă oarecare!

Toată lumea se uită nedumerită, acum îmi e frică, poate a fost o greșeală. Aud pași în spatele meu. În clipele următoare o mulțime uriașă de oameni se înfățișează, cu pancarde și motivație, protestând și strigând din toate puterile. Mama se apropie de mine și mă ia în brațe, mândră de tot ceea ce am făcut, dar știam că asta nu se termină aici, așa că împreună cu toți ceilalți mergem la primărie, ca să oprim totul, așa cum trebuie să se întâmple. Am stat acolo până ni s-a făcut dreptate.

A trecut deja o săptămână, primarul și-a cerut scuze și a promis că se va aduce o mașinărie de reciclare în oraș și că nimeni nu va mai arunca deșeuri în pădure, copiii de la școală mă respectă, oamenii de pe stradă mă salută. Eu sunt fericită că totul s-a terminat cu bine, așa cum speram să fie.

SĂRUTUL SUFLETULUI

Elevă Rimovecz Andra
Prof. coordonator: Carla Cioca
Liceul Teoretic „Tata Oancea” Bocșa
Localitatea Bocșa, Județul Caraș - Severin

Privesc în jur
și văd natura vie,
simt iubire și armonie,
ale sale haine reci,
din iarnă stăteau pe crengi.

După-atâta vânt și ploi,
acum, natură, ai haine noi!
Chipul ți-a întinerit,
când floricele iar ți-au zâmbit.

În lumea mea, plină de culoare,
copaci de zahăr dansează-n sărbătoare.
Sufletul meu sărută cuvântul,
natura, minunata floare, și vântul.

ECOURI

Elevă Silav Roxana Ioana
Prof. coordonator: Ungureanu Oana
Școala Gimnazială „Episcop Iacov Antonovici”,
Localitatea Bârlad, Județul Vaslui

Soarele, încă somnoros,
E morocânos,
Se ridică leneș, zburlit, plin de năduf,
Dintre perine de puf
Trandafirii,
Întinzându-și brațele aurii.
Inspiră adânc aerul proaspăt
Și, brusc revigorat,
Se privește-n oglinda cerului albastru,
Apoi, cu vârful degetelor, delicat, tandru,
Îmi mângâie fruntea, pleoapele,
Buzele...
Îl privesc fascinată, suspinând,
Căci, semeț, hotărât urcă pășind
Trepțe de nori
Visători ...
Ecouri nedeslușite răsună molatic,
Tainic
Din zări diamantine
Până la mine ...
Șoapte prelungi, suave mă-nvăluie,
Mă-mbie ...
Pornesc să le descifrez taina
Pe drum scâldat în lumina
Cernută în colb de aur
Pur...
Ajung la malul unui lac și descopăr ... un bal !
În undiri cu sclipiri de cristal,
Se leagănă nufarii în ritm de menuet ;
O lebădă , în corset,
Își înclină capul cu grație,
Acceptând o invitație .
În centrul atenției tuturor
E un cuplu fermecător :
O brândușă grațioasă
Și un crin imperial
Dansează un tangou pasional.
Acompaniată de un cuc și-o ciocănitoare.
Ritmul dansului e amețitor,
Dar soarele e nerăbdător
Să-și culce tâmpla obosită.
Însă luna, abia trezită,
Pășește solemnă, maiestuoasă,

Ca o mireasă,
În rochia cu trenă lungă , cu diamante,
Devenite
Candelabre cu scipiri magice...
Și alte ecouri prelungi și tainice,
Umbre și șoapte
Nedeslușite,
Mă-nvăluie,
Mă-mbie ...

PRIETENI ÎN NATURĂ

Elevă Sîrbu Alicia
Prof. coordonator: Gherasim Daniela
Liceul cu Program Sportiv Botoșani
Localitatea Botoșani, Județul Botoșani

Cine suntem? Dușmani sau prieteni ai naturii?

Natura este principalul izvorul al vieții pe Pământ. Fără acesta, omenirea ar dispărea, iar singurul mod de a preveni acest lucru, este de a opri poluarea.

Cu toții avem obligația să contribuim la protejarea mediului înconjurător și de a asigura, pentru noi și pentru generațiile viitoare, un trai mai bun.

Câteva opțiuni pentru a obține o viață calitativă pot fi:

- Cultivați-vă propriile legume și fructe, cumpărați local și evitați risipa!
- Reduceți consumul de energie și de apă din gospodărie!
- Evitați plasticul de unică folosință!
- Folosiți mai des mijloacele de transport în comun, bicicleta și alte mijloace alternative

Dacă vrem ca în zeci de ani să nu ne îngrijorăm de sănătatea noastră și de starea Pământului trebuie să acționăm chiar și cu cele mai mici gesturi.

Un prieten al naturii este un prieten căruia îi pasă. Iar modul în care noi putem arată că ne pasă, este chiar conservarea naturii!

Tu ce alegi - a fi prieten sau dușman?

ZIUA NATURII

Elevă Stoenescu Anamaria
Prof. coordonator: Ciobanu Elena-Corina
Liceul Teoretic Buziaș
Localitatea Buziaș, Județul Timiș

Veniți cu toții să salvăm
Natura, mama noastră!
Cu mâinile s-o protejăm,
Ea este mândria toată!

Este o ființă prea frumoasă,
Cu munți, dealuri și câmpii,
Se mai numește "Casa noastră"
Datorită sufletului de copii.

Dar astazi e o zi specială,
Azi este ziua EI!
"La mulți ani!"să-i cântăm
Și cu drag s-o protejăm.

PĂDUREA ALBASTRĂ

Elevă Teleman Gabriela
Prof. coordonator: Mihalache Maria
Școala Gimnazială Grozești
Localitatea Grozești, Județul Iași

A sosit primăvara, iar de câteva zile, pădurea de la marginea satului meu este un loc de poveste, în care plantele și animalele sunt libere și pline de viață. Motivul pentru care pădurea pare desprinsă dintr-un basm, este covorul său dens de flori albastre străjuite de copacii împodobiți cu beteală verde. Aceste flori prosperă și înfloresc primăvara, iar explozia lor minunată în culori de albastru și violet, dă numele pădurii de albastru. Zumzetul insectelor întrețin o atmosferă vie, o forfotă intensă asemenea unor vapoare pe care le vedem de pe țărm în largul mării. Pare ceva neobișnuit, densitatea viorelelor și toporașilor fac din acest loc unul dintre cele mai vizitate locuri naturale ale satului.

Anul acesta, vremea a fost blândă, oferind prilejul pădurii să prindă viață și culoare. Prin fiecare mugur s-a aprins un fir de lumină, totodată oferindu-ne gratis oxigenul de care avem nevoie zi de zi.

O ador! Asa mult îmi plac florile din pădure, că, unde găsesc, iau câteva cu mine și le plantez în grădină. Zicea cineva: ”Dacă iubesti florile, ar trebui lasate în mediul lor natural!”. Dar nu rezist. Simt că am mereu pădurea lângă mine, în plus, în grădină, florile se înmulțesc mai repede.

Pădurea mi se pare a fi cel mai liniștit loc, asta o dovedesc și cei care caută să-i admire farmecul și frumusețea albastră. Chiar și zilele cu ceață sunt deosebite mai ales pentru fotografi, oferind pădurii o atmosferă misterioasă și fantomatică. Când pătrund în ea, mă simt o zână dintr-un basm cu flori și insecte, în care fiecare îmi zâmbește și mă cuprinde cu albastrul ei. Roiuri de fluturi îmbogățesc coloristica pădurii, iar brebeneii oferă un spectacol înmiresmat demn de o grădină vrăjită. Ici-colo câte un clopoțel alb parcă ar vrea să ne anunțe că a început spectacolul viorelelor, poftindu-ne pe gratis în pădurea albastră.

Cuprinsă de acest farmec, mă aplec să-i fur parfumul unui toporaș abia ieșit de sub frunzele moarte. În liniștea mea, mi-am amintit de doamna profesoară care ne repeta des că avem o bogăție lângă sat, că avem toți posibilitatea să ne bucurăm de darurile ei. Și cu toții avem datoria să o îngrijim cât putem de bine, pentru ca generațiile viitoare să aibă acces, la rândul lor, la aer curat, ape limpezi, peisaje pitorești, lemn și așa mai departe. Mi-am amintit că pădurea este amenințată cu dispariția, din cauza acțiunilor necugetate ale omului: incendii, defrișări necontrolate.

În mintea mea albastră, doream să cuprind cu privirea toate florile, să fiu trup din trupul lor. Grigore Vieru îmi amintea: ”Sunt iarbă. Mai simplu nu pot fi!”, doream ca Mihai Eminescu să-mi citească „...file de poveste” cu Feți Frumoși și Cosânzene sau să rămân la îndemnul ”Hai în codrul cu verdeață... ce nebună e albastră-mi, dulce floare!”. Cu măreția lui, codrul mă veghea cu o lumină a înțelegerii că pădurea are viața sa și că nu trebuie să i-o tulbur niciodată.

Inima naturii rămâne codrul. Parafrazând pe Alecu Russo „Poetule, ascuțește-ți creionul; artist, pregătește-ți penelul...” și pătrunde cu privirea în Pădurea mea albastră!

ECOUL PĂDURII

Elevă Tucă Alexia

Prof. coordonator: Georgescu Claudia-Iulia

Școala Gimnazială Nr. 1, Slatina

Localitatea Slatina, Județul Olt

Miresmele toamnei fură împletite și apoi topite de ultima rază de soare ce le transforma pe negândite în primul fulg de nea. Frații acestuia se grăbiră să vină să-i țină de urât, îmbracând toată suflarea în veșminte de argint. Falnica pădure fu nevoită să suporte povara grea a omătului ce o împresura. Copacii înghețară și rămaseră înmărmuriți în fața gerului ce urma. Unii au rezistat dârzi, alții aplecați ca pentru o rugă, ținându-se parcă de mână. Soarele palid și luna plină luminează desigururile întunecate într-o tăcere deplină, ca într-un gigantic cavou, în care toată suflarea este amorțită de gerul aprig.

Ceas de ceas, spera pădurea, cu cea mai mică ramură a ei, să mai prindă o primăvară. Și cum orice mugur este promisiunea unei flori, așa și astăzi, martie făcu promisiunea trezirii la viață. Soarele vesti pădurea că primăvara va călca astăzi pe omătul încă ascuns de privirea lui. Deodată, bolta pădurei se umplu de ecouri scurte ale chiotelor de veselie de pui de om ce caută neobosiți primii vestitori ai primăverii. Ghiocii nu se lasă ușor de găsit, astfel, mogâldețele cu haine colorate trebuie să fie cu băgare de seamă când cercetează cu ochii lor limpezi covorul de frunze uscate. Și mare le e bucuria de fiecare dată când găsesc lujerul verde, încheiat la capăt cu clopoțel alb.

Un vânt domol împrăștie miros de pământ reavăn, de primăvară. Copacii se dezmoțesc și parcă se întind, unduindu-se ușor sub soarele ce pare că și-a recâștigat din puteri. Chiar și pârâul încremenit de ger șoptește vers duios acum pădurei, în cadențe mai repezi sau mai domoale, după cum și-a săpat albie, printre rădăcinile arborilor.

La privirea acestui spectacol al primăverii, mi-am lipit obrazul și urechea de coaja brăzdată de secole a unuia dintre cei mai falnici copaci. Aroma de tamâie, ca într-un templu, îmi îmbăta simțurile. Simt tâmpla cum zvâcnește și pentru câteva secunde am impresia că arborele are inimă și bate, în ritmul pulsului meu. Oare câte primăveri o fi numărat falnicul copac? Vârsta și timpul l-au făcut martor al generațiilor ce s-au perindat pe sub coroana lui, iar peste ani, alt copil îl va cuprinde și își va lipi urechea de trunchiul lui, crăpat de vreme.

Cu primăvara în suflet, îmi aduc aminte de temele pentru ziua de mâine și grăbesc pasul spre casă, pășind vesel pe așternutul de frunze uscate. Foșnetul pădurei mă însoțește și îmi transmite aceeași stare, de viață, de primăvara, de bucurie. Micii exploratori și vânători de ghiocii o pornesc și ei spre casă, fiecare cu vânatul în mână și cu bucurie în suflet că vor duce răvaș de venire a primăverii. În urma noastră, pădurea își așteaptă acum chiriașii ce vin de peste mări și țări să o încânte cu trilurile lor meșteșugite. Voi reveni să o văd înverzită, să-i ascult glasul și să-i contemplan marea și veșnicia.

PĂPĂDIILE

Elevă Vasii Gina - Maria
Prof. coordonator: Victor-Gheorghe David
Școala Gimnazială Hălmăgel
Localitatea Hălmăgel, Județul Arad

Bani de aur , sclipitori,
Covor înflorit în zori,
Așternut pe câmpuri, iară,
De iubita primăvară.

Zâna florilor cea dalbă
I-a pierdut azi-noapte-n iarbă
Și în verdele ei crud
Strălucesc și se ascund.

Soarele, dacă răsare,
Galben picură în floare-
Cupa lui de miere plină,
Pentru harnica albină.

Vesel ,vântul le mângâie
Când prin iarbă el adie
Și răpește-n al lui zbor
Izul lor îmbietor.

Iară fetele, zglobii,
Le culeg de pe câmpii,
Le-mpletesc în coronițe
Și le -așază în cosițe.

Și mămicile le-adună
Fiindcă floarea lor e bună:
Dă savoare la bucate ,
Oamenilor, sănătate!

ARIPI STRĂVEZII

Elevă Vasilache Maria
Prof. coordonator: Ungureanu Oana
Școala Gimnazială „Episcop Iacov Antonovici”
Localitatea Bârlad, Județul Vaslui

Un buchet de raze timide
mângâie pământul,
abia trezit sub ochii nostalgic
ai cerului ce nu și-a aruncat încă
mantia catifelată, grea
a întunericului.
Liniște ...
Brațele arborilor par încremenite,
iar pământul, umezit de lacrimi prelinse
din ochi de înger,
ascultă mâhnit șoaptele tânguitoare
ale pădurii ...
Încerc să mă ridic ...
Pământul mă strânge în brațe
c-o ultimă sforțare ...
Un fior îmi străbate trupul ...
Picături de argint
clipesc sfios
și simt lumina arzând
înlăuntrul meu ...
simt cum mugurii își deschid timid
ochii exaltați sub sărutul tandru, fugar
al unei raze îndrăznețe ...
cum seva vieții se ridică din adâncuri
spre lujere plâpânde
ce-și varsă, rând pe rând,
pocalele de parfum,
inundând , în valuri diafane, văzduhul sufocat de
amărăciunea iernii ...
cum petalele își întind brațe
grațioase, feciorelnice ...
cum ramurile aruncă
săgeți de culori
Cum trupurile firave de ciocârlii
își vibrează eliberarea
în imnuri de slavă ...
căci a sosit Primăvara !
Un fior de lumină,
de cântec, de parfum și culoare
străbate în ecouri prelungi
zările ce parcă-și țin răsuflarea .
Îmi deschid brațele

să cuprind infinitul,
îmi deschid ochii
să-i admir curcubeul,
îmi deschid buzele
să-i savurez nectarul,
îmi deschid inima
și simt că plutesc pe aripi străvezii,
ademenită
de lumina divină...

SETE DE ZBOR

Elevă Vasilache Ștefania
Prof. coordonator: Ungureanu Oana
Școala Gimnazială „Episcop Iacov Antonovici”
Localitatea Bârlad, Județul Vaslui

Dimineți tăcute și candidе ...
Soare cu ochi de jar ...
Rouă cu sclipiri de cleștar ...
 Zâmbete timide...
Cer pictat în tonuri pastelate,
Copaci stropiți cu verde, alb și roz,
Petale diafane în dans grațios ...
 Priviri înflăcărare ...
Aripi bătute în ritm amețitor,
Parfumuri ademenitoare,
Murmur tânguitor de izvoare,
 Sete de zbor ...
Suflet copleșit ...
Inefabil, tainic,
Irezistibil , magic ...
 Zbor spre infinit...

NATURA

Elevă Vădăsan Loraine
Prof. coordonator: Ponta Daciana Laura
Liceul Teoretic „Jozef Gregor Tajovsky”, Nădlac
Localitatea Nădlac, Județul Arad

Soarele răsare încetișor pe cerul de un albastru pal. Se aude ciripitul păsărilor și zumzăitul micuțelor albinuțe care, cu prima rază de soare, au început să trudească din greu.

E frumos afară. Cerul e senin. Razele calde îmi ating finuț fața, producând o senzație plăcută și călduroasă.

Pe câmpurile care iarna erau albe, acoperite fiind de o plapumă albă și rece, acum se află sute de flori colorate, printre care se află și macul, rapița, păpădia și toporașul ... iar din pricina acestor flori și mirosurilor îmbatatoare se creează o atmosferă plăcută.

Pădurea, care astă iarnă era albă și sinistă, parcă reînvie; iarba e verde, coniferele își reîmprospătează micuțele ace care țin locul frunzelor, cât timp foioasele îmuguresc, iar razele timide și pale ale soarelui le pătrund timid ramurile.

Ici colo mai vezi că răsare câte o ciupercă sau o floare, cât timp scoarțele copacilor sunt acoperite de mușchiul proaspăt ieșit.

Gândăceii și miriapodele se plimbă liniștiți prin iarbă iar, în același timp, iepurașii ies din viziune; vulpile care au stat pitite pentru o vreme ies și ele în căutarea hranei proaspete.

Pe semne că primăvara a câștigat lupta contra iernii, căci totul revine la viață, iar prietenii naturii se reîntorc, din nou.

Îmi place să văd cum natura reînvie. Mă face să mă simt în largul meu. Când sunt supărată și nu mă pot deschide sufletește în fața nimănui, fac o plimbare prin natură, pe care o consider locul meu sigur, unde pot fi doar eu cu sentimentele mele, fără a fi întreruptă de oamenii insuportabili uneori care ma înconjoară în marea parte a zilei.

INVITATA MULT AȘTEPTATĂ

Elevă Văleanu Liana
Prof. coordonator: Waldvogel Brigitte Gloria
Colegiul Național „Moise Nicoară” Arad
Localitatea Arad, Județul Arad

Primăvara a revenit
Și florile au răsărit
Albinele zumzăie vesele
Iar norii vioi plutesc pe cer

Pomii își recapătă culoarea
Înverzind în toată zarea
Păsările călătoare se întorc nerăbdătoare
Refăcându-și cuiburile din crenguțe firave

Copacii pletoși cu păsărele în ei
Stau într-un colț cu mii de idei
Și tufișul plin de frunze risipite
Stă și se gândește la ispite

Miciile găngăanii se furișează
Printre firele maiestoase de iarbă
Glas de copii râzând
Sub soarele cel blând

Apa lacului cu răzuște voinice
Și soare palid și zâmbitor
Rândunelele zboară prin aer comice
Vă asigur că toți sunt voioși!

Salcia e înaltă ca un stejar
Pe lângă flori apare un bondar
Dar nouă nu ne este frică
Deoarece natura ne este amică!

PLANETA, CASA NOASTRĂ

Elevă Urai Antonia
Prof. coordonator: Moza Anamaria
Școala Gimnazială Numărul 27
Localitatea Timișoara, Județul Timiș

Era o zi, una de joi,
Un bătrânel cu pipa-n gură
Și cu chipul plin de ură
Pe jos azvârle o țigară,
Fără milă, fără teamă!
Un copil, cu bucurie,
Îi spune moșneagului că:
Nu e bine! Ce-ai făcut?!
Tu cu ură-ai aruncat,
Fără milă-ai poluat
Haide! Haide! Ia-o acum!
Că-i oricum un gunoi de tine pus
Și poluează de nespus!

ATUNCI vs. ACUM

Elevă Bănuță Elena Cristina
Prof. coordonator: Bădilă Vera Dorina
Colegiul Național „Nicolae Titulescu” Pucioasa
Localitatea Pucioasa, Județul Dâmbovița

Obișnuiam să zâmbesc
când te vedeam,
prezența ta
evoca ceva unic,
ce nu mai simțisem...

Acum când te văd,
fericirea mă părăsește,
ochii mi se umplu de lacrimi,
lacrimi cu gust amar,
pe care să îl simt pe limbă
am început atunci când tu ai plecat,
de fiecare dată când mănânc
e prezent alături de nodul din gât...

Mă culcam
și mă trezeam
cu gândul la tine,
mereu mă întrebam
cum mai ești...

Acum încerc
să nu mă mai culc
cu gândul la tine
în speranța ca măcar
în această noapte
să pot să dorm
fără să te visez
ca apoi de dimineața
să îmi aduc aminte
că al meu nu mai ești
și să încep să mă învinovățesc

Te iubeam
mai mult ca orice
până și mai mult
ca pe mine,

Acum nu te urăsc,
dar nici nu te mai iubesc,
cândva ai fost cel mai important
și singurul care m-a putut salva,
nu te voi putea urî

indiferent ce mi-ai face
mai mult pe mine m-aș învinovăți
că te-am alungat când nu trebuia...

VREAU

Elevă Bănuță Elena Cristina
Prof. coordonator: Bădilă Vera Dorina
Colegiul Național „Nicolae Titulescu” Pucioasa
Localitatea Pucioasa, Județul Dâmbovița

Eu vreau -
să uiți că ceilalți
te urau
și nu erau mulțumiți...

Eu vreau-
să te uiți la cer
și să îmi spui cum stelele erau
înainte să fi fost al meu înger...

Eu vreau-
să mă îmbrățișezi,
ca, măcar astăzi,
să uit de ce mă doare...

Eu vreau-
să te așezi lângă mine,
ca să îmi pot sprijini capul de tine
și brațul după umerii mei să ți-l pui...

Eu vreau multe,
în fiecare zi și noapte,
asta doar din cauză că te iubesc,
dar dacă tu nu existai
nu m-aș mai simți ca în Rai...

Toate fiind spuse,
vreau să îți spun
că te iubesc!

PRIETENIA CU NATURA

Elevă Băscărau Alexandra Daniela
Prof. coordonator: Cristea Florina
Liceul Teoretic Sebiș
Localitatea Sebiș, Județul Arad

Natura este cea mai frumoasă creație a vieții, ne este prezentă chiar de când ne naștem și până când murim. Ea nu ar putea exista fără noi cum nici noi nu putem exista fără ea. Cu ea noi reușim să ne completăm, ea ne oferă viață datorită copacilor care produc oxigen, noi îi oferim îngrijire pentru a fi cât mai frumoasă și vie.

Cu ajutorul naturii, ne putem găsi liniștea și inspirația, putem să ne deconectăm de agitația acumulată pe parcursul zilei și să ne bucurăm de ceea ce ne oferă aceasta prin ciripitul păsărilor, mirosul florilor, aerul curat și culorile copacilor și al pajiștilor care ne înconjoară.

Pădurile, lacurile, râurile, mările și munții sunt o parte din aspectele naturii care formează peisajele uimitoare care ne impresionează, dar în același timp ne aduc și beneficii. Pădurile sunt pline de viață și culoare în care trăiesc o serie de animale care ne oferă hrană. Pădurile ne pot oferi lemne și alte resurse necesare pentru construcții și alte activități umane. Lacurile și râurile ne oferă o priveliște liniștitoare, dar și apă dulce necesară vieții. Mările sunt cele mai frumoase imagini ale naturii, cu plaje nelimitate în care oamenii preferă să-și petreacă concediile. Iar munții sunt uimitori prin culmile lor înzăpezite și stâncile abrupte care formează niște peisaje aparte.

Pe lângă toate aceste oportunități pe care ni le oferă natura, ea ne ajută să înțelegem cât de important este respectul față de mediu, deoarece orice acțiune a noastră poate avea un impact semnificativ asupra lumii.

În zilele noastre, natura este supusă la multe amenințări, precum poluarea, defrișarea și multe altele. Este important să luăm măsuri de fiecare dată când ne intersectăm cu acțiuni sau oameni care vor să facă rău naturii sau care nu-și dau seama de ceea ce fac. Putem face acest lucru prin ecologizare, de exemplu prin reciclare, prin reducerea consumului de energie excesivă, prin tăierea copacilor din păduri cu o limită sau prin reducerea mersului cu mașina la distanțe mici.

De când eram mică am observat că am un impact puternic asupra naturii. De fiecare dată când vedeam că se încălzeste și este vreme de stat afară îmi luam câte o carte și preferam să-mi petrec ziua afară. Natura mereu mi-a oferit o stare pozitivă, chiar și atunci când eram tristă, ea a avut șansa de a mă înveseli. Anotimpul meu preferat este primăvara deoarece atunci natura învie la viață. Pot spune că primăvara, natura își arată în totalitate frumusețile ei. Iubesc tot ceea ce este legat de natură. De mică am o grădină în spatele casei, care este plină de flori și de care am grijă în fiecare an când acestea își fac apariția.

În concluzie, natura este esențială pentru viața noastră și pentru sănătatea planetei noastre. Este important să recunoaștem importanța ei și să ne implicăm în protejarea acesteia, astfel încât să ne asigurăm că mediul natural rămâne sănătos și echilibrat pentru generațiile viitoare.

PREȚUIEȘTE NATURA

Elev Butari Raul
Prof. coordonator: Cocoș Daniela
Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară Arad
Localitatea Arad, Județul Arad

Să fii atent, să prețuiești tot ceea te-nconjoară,
La tot ce-nseamnă arbore, natură, apă,
Când mergi să o admiri,
E o dovadă că îți pasă.

Nu arunca mizerii în pădure, ape,
Căci ce e natural, se pierde.
Și noi vom fi cei suferim
Din nepăsarea unora, ca tine.

De vrei să crești în mediu sănătos
Îndeamnă și convinge pe oricine,
Că fiecare ar putea
Să prețuiască murmurul râului și mângâierea vântului.

Că dintr-o dată ar putea
Să piară florile, copacii, peștii
Și să regreti ce ai avut
De nu oprești nepăsarea celor care distrug , NATURA.

TEATRU ÎNCHIS

Elevă Cioban Daria
Prof. coordonator: Șora Silvia
Colegiul Național „Samuil Vulcan”
Localitatea Beiuș, Județul Bihor

Pe creștet de munte se ridică,
Cu vârful-ating norii și-apoi toate mor,
Muntele zbiară! Muntele strigă!
Nu poate, se-nclină, oasele-l dor.

Pe râuri de scoarță se scurge apusul,
Soarele nu se mai scaldă-n albastru,
Cerul de sticlă își mângâie plânsul,
Plouă pe munte cu-n mare dezastru.

Când luna se-mbracă să urce pe scenă,
Se uită la public și-odat' s-a oprit,
Vede cum omul lipsit de vreo jină,
Fură tot ce ea a iubit.

PREȚUIEȘTE

Elevă Ciucuriță Roxana
Prof. coordonator: Cocoș Daniela
Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară Arad
Localitatea Arad, Județul Arad

Natura, darul nostru prețios de sus,
Cu atâtea frumuseți, minunății de contemplat
Pe care le oferă darnic pentru noi
Cu tot ce presupune armonie.

Suspină codrul de-i rupi o ramură,
Râul plânge, oprindu-și melodia
Iar noi, întunecați, distrugem
Această casă ce înseamnă viață.

Și mor și frunzele de poluăm neîncetat,
Și apa nu mai are gust.
Iar peștișorii lucitori
Își pierd eternul dans prin apa încinsă și întunecată.

Dar dacă vrem să fie bine,
Un aer proaspăt și curat să respirăm
Cu siguranță va fi bine
Cât timp vom proteja această casă dată.

OPRIȚI DISTRUGEREA AURULUI VERDE

Elev Dinu Andrei

Prof. coordonator: Octavia Barbu

Liceul Agricol "Dr. C. Angelescu" Buzău

Localitatea Buzău, Județul Buzău

Așa, agățate de pantele abrupte ale muntelui, pădurile par că s-au retras în grabă, căutând refugiu cât mai sus, pe povârnișuri adesea greu de urcat, unde să nu le mai ucidă pofta pentru lemn a oamenilor. Dar nici acolo nu sunt în siguranță. Munții dezgoliți de haina verde curg către văi odată cu apele ce cad de pe înălțimi golașe, arătându-și versanții de piatră tot mai goi, resturi triste ale unei lumi sufocată de nesațul omenesc.

Pe fundul văilor s-au adunat mormane de resturi de molizi, de fagi, de brazi, crengi, rădăcini ori trunchiuri retezate și lăsate de izbeliște. Spații din ce în ce mai largi, sinistre vetre de pierzanie a vieții, se deschid peste munții gârboviți a neputință și oroare.

În trunchiurile mutilate, în zdrențele tulpinilor de arbori, în rămășițele de lemn împrăștiate pe costișe, zac putrezind laolaltă pământul, aerul și apa, hrana, liniștea și odihna multor generații de viețuitoare mult mai nevinovate pentru trecerea lor prin lumea pământeană.

Despădurirea duce la ruină, la pagubă și moarte în ciuda falsei aparențe că lemnul e aducător de bunăstare.

Azi pădurile au de suferit nu numai de pe urma tăierilor neorânduite, ci și din cauza altor activități umane care le lovesc în mod indirect. Poluarea atmosferică, poluarea apelor și a solului sunt vrăjmași de temut. Ploile acide care încarcă boală și moarte pe rădăcinile și ramurile întinse cu nevinovăție în întâmpinarea apei cerești fac victime. Specii de arbori și plante neobișnuite cu schimbările care intervin tot mai acut în mediul lor de viață, dispar.

Se vorbește despre uscarea pădurilor, se fac studii, se caută soluții. Arborii însă continuă să moară devenind din izvoare de viață pentru planetă niște triste monumente ale trecutului, rămase cu demnitate în picioare să sfideze destinul. Nepăsătoare, lumea renunță cu ușurință la existența lor, abandonându-i uitării. Masive întregi cad pradă dușmanilor naturali care sunt ciupercile parazite. Atacați de otrăvurile care infestază solul, striviți în tinerețe de copitele vitelor lăsate fără noimă să se hrănească prin luminișuri, atacați de insecte, mutilați de om, arborii par să nu mai conteze în competiția numită viață

Ca un prost gospodar, care de dragul realizărilor nu se mai preocupă de ceea ce irosește pentru a le avea, omenirea distruge sub pretextul creerii de valori. Numai că, între valorile naturii și cele ale omului este o mare diferență pe care nu vrea nimeni să o constate.

Distrugerea pădurilor nu înseamnă doar dispariția vegetației. Din nefericire odată cu arborii pleacă spre neființă o întreagă lume, de la lichenii mărunți până la păsările care își fac adăpost în coroanele arborilor, de la ciupercile discrete până la marile sălbăticiuni, de la izvoarele șoptitoare până la cețurile și norii priponiți în vârful de molid.

Pădurea a mai rămas câtă se mai vede doar datorită faptului că rămășițele acestea au fost mai bogate în arbori ca oriunde și că mereu, acolo unde a fost distrusă, s-a străduit să reînvie. Ținându-se strâns cu rădăcinile de pământul colinelor, de piatra muntelui, chiar izgonită din câmpie, pădurea ne dă de știre că aici încă se mai află la ea acasă.

De soarta întinderilor forestiere trebuie să se îngrijească fiecare om, ajuns la înțelepciunea zilei de mâine de care depinde nu doar pâinea sa ci și aerul său, apa sa, și sănătatea cea de toate zilele.

Poate că lumea va mai exista multă vreme, evitând în ultimul moment autodistrugerea prin războaie, poluare sau secătuirea resurselor naturale. Dar, fără pic de îndoială, pierzând pădurile își va pierde însăși identitatea.

NATURA - SIMBOLUL SOLIDARITĂȚII CU VIITORUL

Elevă Faur Georgia Iulia

Prof. coordonator: Țolea Florina

Școala Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară Arad

Localitatea Arad, Județul Arad

Sute și mii de cercetători, zeci și sute de telescoape, sateliți și nave cosmice cercetează de ani buni cerul și constelațiile sale în căutarea vreunei singure alte planete care să fie atât de generoase încât să poată găzdui viața și, dacă nu viața așa cum o trăim și o înțelegem noi aici, pe pământ, măcar în orice alt fel, fie ea măcar și din cea mai simplă, să aflăm că nu suntem singuri în Univers, că alături de noi mai traiește fie și o singură celulă, oriunde ar fi asta între miliardele de galaxii risipite în întunericul înghețat al spațiului...

Nu am aflat încât să existe așa ceva și știm doar că o mare minune a lăsat ca viața, acest fenomen extraordinar, să apară pe planeta noastră...Doar câteva mii de kilometri mai aproape sau mai departe de soare, o înclinație a axei sale doar cu câteva grade mai la stânga sau mai la dreapta și Terra ar fi fost și ea un bolovan rotitor în jurul unei stele, la fel ca miliarde și miliarde de alte planete, nefolositor și pustiu.

Ca să poată exista viața, planeta ne-a dăruit ape curate, aer într-asa fel compus încât să-l putem respira, un sol sănătos în care plantele să-și găsească adăpost pentru a crește, a rodi și a hrăni mai apoi prin ele însele alte vietăți precum și solul din care-au ieșit...și ne-a mai dăruit Maica Geeă anotimpuri care să dea posibilitate vieții să renască de la an la an, minerale din cele mai diverse, lichide și solide, din care să ne facem medicamente, ustensile și podoabe și orice altceva ce ne-ar fi fost de trebuință.

Iar specia noastră s-a lăsat legănată în brațe de natură, a crescut din ce în ce mai alintată și, dacă la început se mulțumea să culeagă ceea ce găsea și să folosească ceea ce era simplu de găsit, cu timpul lucrurile s-au schimbat, omul încet-încet a câștigat tot mai multă încredere în puterile sale, s-a ridicat ca fiind cel mai inteligent dintre viețuitoare și a început să pună stăpânire pe tot ceea ce-l înconjoară, întreaga natura suferind din ce în ce mai mult din cauza lăcomiei, trufiei și lipsei de respect a celui pe care l-a ridicat la rangul de fiu preferat...

Și ca orice fiu preferat și răsfățat, omul îi cere Mamei Naturi din ce în ce mai multe, oferindu-i din ce în ce mai puțină iubire.

Și dacă noi ne-am născut când ne-am născut, iar planeta înca mai este sănătoasă și mai are de oferit destule, prin felul în care ne purtăm, s-ar putea ca nu peste multă vreme, pentru generațiile care vor veni, viața să nu mai fie atât de îndestulată ca pentru noi...

Am ars cât de mult cărbune și petrol am putut...n-am știut să-l valorificăm mai bine, iar din arderea lui nu ne-am ales decât cu o vremelnică energie calorică...am tăiat milioane de arbori și am distrus junglele dătătoare de oxigen și ne-am răcorit cu instalații care au lăsat în atmosferă gaze ce-au distrus scutul de ozon, astfel că soarele ne încălzește din ce în ce mai tare...

Trăim era încălzirii globale, gheața de la poli se topește îndulcind oceanele, riscând să distrugă întreg sistemul termic al planetei; oamenii de știință ne spun că s-ar putea să fim martorii unei noi ere glaciare...și să dispărem așa cum, accidental și probabil din aceeași cauză, au dispărut și dinozaurii.

Aruncăm tot ce am putea refolosi, hârtia făcută din trupul copacilor, metalul și sticla pentru care am ars cărbunii, plasticul pentru care am scos petrolul din adâncuri...și multe dintre ele poluează practic iremediabil mediul înconjurător; sunt adevărate insule de gunoaie măsurând sute de hectare ce plutesc în largul oceanelor îmbolnavind apa și viețuitoarele sale, miliarde de tone de deșeuri din cele mai nocive își lasă sucurile urât mirositoare să patrundă solul, îmbolnăvind-l și otrăvind plantele.

Și toate acestea nu fac decât să reducă șansele celor ce vor veni după noi la un trai sănătos, la o viață așa cum încă noi mai avem. Dacă oamenilor mari le-ar păsa cu adevărat de noi, de copiii și de nepoții lor, de generațiile întregi de copii ce ar urma să se nască, ar trebui să se oprească din aceasta exploatare inimaginabil de crudă a resurselor pământului, să se oprească din a arunca ceea ce se poate refolosi și a polua tot ce ne înconjoară.

Ar trebui ca fiecare om să-și dea seama că ne pune pe toți în pericol, ca viața însăși are de suferit și să înceapă marea curățenie, realizată în primul rând prin curățirea sufletelor de lăcomie, nepăsare, răutate și egoism față de natură, iar apoi, prin economisirea materiilor neregenerabile, folosirea lor cât mai judicioasă, reciclarea a tot ceea ce poate fi reciclat, prin curățirea apelor, a pădurilor, prin dăruirea către Mama Natură a curățeniei în care ea ne-a primit și ne-a ajutat să devenim ceea ce suntem astăzi- cea mai inteligentă specie.

NATURA, DARUL MINUNAT

Elevă Ferciug Maria Silvana
Prof. coordonator: Carla Cioca
Liceul Teoretic „Tata Oancea” Bocșa
Localitatea Bocșa, Județul Caraș - Severin

Natura este darul minunat pe care ni l-a oferit Dumnezeu. Când mă trezesc, ochii îmi zboară pe geam, la primul semn pe care mi-l trimite Dumnezeu: dimineața. Chiar dacă nu am tot timpul starea necesară să mă bucur de acest dar, știu că El mă însoțește pretutindeni, prin fiecare adiere, prin fiecare puls al frunzei, prin fiecare pas al furnicii. Viața mea e legată ombilical de tot ceea ce înseamnă natură, de peisajele ei fascinante, de magia și de tainele ei. Iarna, ea știe să-și trimită la somn tot ce e viu, pentru a putea renaște, cu forțe mai puternice, după câteva luni. Primăvara, plantele, florile dansează pe verdele crud al ierbii, într-un bal vesel, plin de culoare și viață. Vara, atinge bucuria vieții și a împlinirii. Toamna, ne uimește prin culoare și bogăție. Fiecare plantă, fiecare găză își are rostul ei bine stabilit. Dacă moare, o face pentru ca altcineva să trăiască. Iată bucuria și minunea pe care ne-o trimite Dumnezeu pe Pământ!

Prietenii naturii suntem noi, prin toate legăturile pe care le avem cu mediul înconjurător, prin grija pe care o purtăm, sau ar trebui să o purtăm față de tot ceea ce ne înconjoară și ne-a fost oferit cu atâta dragoste. Putem fi prietenii ei, prin respectul pe care ar trebui să îl arătăm fiecărei părticele din existența acesteia. Natura este chiar este viața prin care putem trăi, prin care ne arătam respectul față de toată creația lui Dumnezeu. Dar noi, noi oamenii, cum Îi mulțumim?

ÎNDEMN

Elevă Lavinia Filip
Prof. coordonator: Florina Ţolea
Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară Arad
Localitatea Arad, Judeţul Arad

Dragă copile, nu uita!
Natura e sănătatea ta.
Învaţă mediul să-l ocroteşti
Dând exemplul altora că-l iubeşti.

Azi, ai în jur un loc curat
De învăţat şi de jucat.
De nu-l vei îngriji
Un mediu poluat va fi..

Căsuţe mici de păsărele
În copaci de vei agăţa,
Mâine vei fi mândru de ele
Căci multe vieţi vei salva.

În parc de-alergi cu alţi copii
Cu grijă mare trebuie să fi!
La tot ce este-n jurul tău
Să păstrezi curat mereu.

Copile, dragă nu uita,
Viaţa ta este un dar!
Pe care trebuie să- l preţuieşti
În mediul în care trăieşti.

VIS VIITOR

Elevă Gaic Giulia Georgiana
Prof. coordonator: Șora Silvia
Colegiul National „Samuil Vulcan”
Localitatea Beiuș, Județul Bihor

A fost un adevăr? Sau totul spre minciună ?
Ai fost al meu mister elucidat, sau ți - am fost doar furtună?
Decât așa iubire, pe bucăți primită
Prefer s - o țin în mine așa frumos lipită
Căci te - ai dus, te - ai dus grabită
Parcă erai urmarită..
Nu - nțeleg, ți - am fost iubită ?
Sunt voci de doliu îndurerate,
Dar și o lumină, văd curcubeu în spate,
Da - i cam departe, și îl văd alb - negru.
În culori pastel, văd, dar mai rar
Și gustul vieții îl simt, însă - i puțin amar
Mierea e pe lustră, ajung dacă mă - ntind
Nu vreau să scap borcanul, dulceața risipind
Și ochelarii sunt și ei pe aproape, știu,
M - ajută să văd clar acel peisaj viu.
Peisaj viu, dar cu crengi asfixiate,
Intoxicate ca și mine, lăsate și uitate.
Vise și filme fără sonor,
Iubită ? Da, dar în visul viitor.

NATURA, PRIETENA MEA!

Elevă Goga Adela
Prof. coordonator: Giura Marta Română
Liceul Teoretic Sebiș
Localitatea Sebiș, Județul Arad

Natura este cea mai bună prietenă a mea. Natura este locul în care mă simt cel mai bine și unde găsesc liniște și armonie. De la munți la păduri, de la râuri la mări, natura este o sursă nesfârșită de inspirație, bucurie și energie. Natura este unul dintre cele mai importante resurse pe care le avem, dar din păcate, oamenii nu o tratează întotdeauna cu respectul pe care o merită. Natura trebuie păstrată veșnic un loc pașnic, călduros și mai ales curat. Animalele, plantele și toate viețuitoarele de pe această planetă, suferă din cauza noastră, din cauza omului.

Noi oamenii credem că mediul înconjurător înghite orice deșeu pe care noi îl aruncăm ca pe un dar. Dar din păcate, natura se schimbă din ce în ce mai mult în rău din cauza deșeurilor. Este important să știm cu toții că natura nu este locul unde putem arunca deșeurile. Dacă noi oamenii vrem ca ea să fie locul acela verde, plin de culori, flori de toate nuanțele, copaci cu mii de tipuri de frunze verzi și multe altele, trebuie să îngrijim natura și să îi dăm respectul de care are nevoie. Natura ne oferă oxigen, apă și o sursă vitală de hrană pentru noi oamenii, nu doar frumusețea pe care noi am vrea să o vedem, iar dacă noi oamenii nu îngrijim natura, toate acestea ne vor face să ne simțim din ce în ce mai rău. Aerul deja este foarte poluat, apele sunt din ce în ce mai murdare din cauza oamenilor care își aruncă gunoiul în ele, iar hrana nu are din ce să se întrețină dacă pământul nostru este poluat.

Pentru a avea natura pe care ne-o dorim, trebuie să respectăm anumite reguli. Natura nu poate să scape singură de toate deșeurile și poluarea pe care noi oamenii o producem. Pe zi ce trece, natura încearcă să ne transmită câte un semnal de alarmă. Furtunile, vijeliile, inundațiile, secetele, schimbările climatice și multe alte fenomene catastrofale apar doar din cauza poluării...Noi oamenii trebuie să avem grijă de natură cum am avea grijă de noi înșine. Putem face asta prin reciclarea deșeurilor, reducerea consumului de energie și combustibili fosili, prin utilizarea de transporturi mai ecologice, cum ar fi bicicletele sau transportul în comun.

De asemenea, putem să ne implicăm în proiecte de plantare de copaci sau de curățare a zonelor poluate. În loc să aruncăm deșeurile pe jos am putea pur și simplu să le aruncăm într-un coș de gunoi pentru a fi reciclate după. Putem, de asemenea, să susținem companiile și guvernele care iau măsuri pentru a reduce poluarea și a proteja mediul înconjurător. Acest lucru poate fi realizat prin împărtășirea informațiilor despre problemele mediului înconjurător și prin încurajarea altor persoane să ia măsuri pentru a proteja natura.

Există mult mai multe posibilități pentru a putea proteja natura, pentru a avea un mediu înconjurător mult mai curat și plin de armonie. Cu toții putem face diferența în protejarea acestei planete minunate pe care o numim „acasă”.

PRIETEN AL NATURII SUNT ȘI EU

Elevă Ioja Denisa Maria
Prof. coordonator: Oancea Marius
Liceul Teoretic Sebiș
Localitatea Sebiș, Județul Arad

În inima naturii, timpul pare să-și fi pierdut sensul. Soarele strălucește cu o blândețe care îți încălzește sufletul, iar vântul adie lin și mângâietor pe fața ta. Priveliștea este una care îți taie respirația: culmile munților se înalță spre cer, iar pădurile și câmpurile se întind la nesfârșit, într-un dans de culori și mirosuri. În natură, simți că ești parte din ceva mai mare, ceva ce depășește cu mult existența ta individuală. Este un sentiment de conexiune și armonie cu tot ceea ce există în jurul tău. În natură, găsești liniște și pace, și poți să te reîncarci cu energie și inspirație pentru a-ți continua drumul vieții.

Prieteniile naturii sunt acei oameni care își dedică timpul și energia pentru a proteja și a păstra mediul înconjurător. Sunt acei oameni care înțeleg importanța biodiversității și a echilibrului ecologic, și care fac tot posibilul pentru a preveni distrugerea habitatelor naturale și a speciilor animale și vegetale. Prietenii naturii sunt oameni care iubesc natura și care sunt dispuși să lupte pentru a o proteja pentru generațiile viitoare.

Prieteniile naturii sunt împărțiți în mai multe categorii, în funcție de interesele și specializările lor. Există oameni care lucrează pentru protejarea pădurilor, oameni care se luptă împotriva poluării, oameni care se ocupă de protejarea speciilor de animale în pericol de dispariție, și multe alte categorii. În ciuda diferențelor lor, toți prietenii naturii împărtășesc aceeași pasiune pentru mediul înconjurător și aceeași dorință de a-l proteja.

Prieteniile naturii sunt oameni importanți pentru societate, deoarece ei ne reamintesc de importanța protejării mediului înconjurător și ne arată cum putem fi mai responsabili cu natura. Ei ne învață cum să reducem impactul negativ al activităților noastre asupra mediului și cum să devenim mai sustenabili în viața de zi cu zi. Prietenii naturii ne atrag atenția asupra problemelor majore precum încălzirea globală, poluarea și distrugerea habitatelor naturale, și ne încurajează să acționăm pentru a le rezolva.

În primul rând, flora și fauna sunt două dintre cele mai importante componente ale naturii. Flora reprezintă totalitatea plantelor care ocupă Pământul, de la micile plante de câmpie și până la copacii cu o mare vechime din pădurile tropicale. Plantele sunt esențiale pentru viața noastră, deoarece produc oxigen și hrană pentru animale și oameni. Fauna, pe de altă parte, reprezintă totalitatea animalelor care trăiesc pe Pământ, de la insectele mici și până la animalele mari, precum elefanții și balenele. Animalele sunt esențiale pentru echilibrul natural, deoarece sunt responsabile pentru polenizarea plantelor și pentru menținerea lanțului trofic.

În al doilea rând, elementele naturale sunt o altă componentă importantă a naturii. Acestea includ apa, aerul, pământul și focul. Apa este esențială pentru viața noastră, deoarece este necesară pentru hidratare și pentru menținerea funcțiilor corpului nostru. Aerul este esențial pentru respirație, iar pământul este esențial pentru cultivarea plantelor și pentru construirea de locuințe și infrastructură. Focul, pe de altă parte, este esențial pentru supraviețuire în anumite situații, dar poate fi și distructiv atunci când este necontrolat.

În al treilea rând, forțele naturale sunt o altă componentă importantă a naturii. Acestea includ cutremurele, furtunile, uraganele, inundațiile și vulcanii.

În al patrulea rând, natura ne oferă o multitudine de beneficii. Petrecerea timpului în aer liber poate reduce stresul și poate îmbunătăți starea de spirit. De asemenea, natura ne oferă oportunități de a face exerciții fizice, precum drumeții și ciclism, care pot îmbunătăți sănătatea noastră fizică.

În concluzie, natura este cel mai bun prieten al omului și are o importanță uriașă asupra omenirii.

DILEMA UNUI IUBITOR DE NATURĂ

Elevă Ivan Alexandra Romina
Prof. coordonator: Braițiu Ramona
Liceul Teoretic Sebiș
Localitatea Sebiș, Județul Arad

Suntem prieteni ai naturii? Da, suntem! Dar, hai să ne uităm în jur! Avem ce să povestim copiilor noștri. Să le spunem ce am făcut noi? Să le spunem că le - am pregătit?

Oare facem ceea ce trebuie? Foarte multe întrebări cu puține răspunsuri, și acelea fiind vagi.

Personal, mi-am propus cu mult timp în urmă, să păstrez locul care m-a făcut fericit. Am crescut la sat, acolo unde am simțit mirosul ierbii proaspete, unde am călcat în noroi pentru a mă relaxa, unde m-am scăldat în apă tulbure după ploaie pentru a mă limpezi. Asta îmi doresc să simtă și tinerele generații care urmează.

Dintr-o bucurie și frumusețe în copilărie, vom ști că esența vieții stă în mâinile noastre, în sufletul nostru, în ceea ce trăim, în ceea ce respirăm....Prin urmare, avem multe de trăit, și bine, frumos, fără a perturba ceea ce ne înconjoară, având la dispoziție resurse la nesfârșit.

Am devenit conștient, responsabil și am învățat că lumea nu se termină cu mine. Așa cum știu, doresc să transmit și celorlalți cât de minunat este locul în care trăiesc, dar.....!

Schimbările climatice au devenit din ce în ce mai evidente și afectează deja o mare parte a populației lumii. Temperaturile extreme, secetele, inundațiile, deficitul de apă, poluarea aerului amenință sănătatea și bunăstarea oamenilor, inclusiv declinul biodiversității biologice și a ecosistemelor și pot contribui la perturbarea aprovizionării cu alimente, accesului la apă sigură și aer curat.

La fel cum fiecare om prin acțiunile sale afectează mediul în care trăiește, așa și sănătatea fiecărui om este influențată de sănătatea mediului în care trăim. Din acest punct de vedere, există câteva probleme majore cu care se confruntă societatea: spațiile împădurite se reduc, deșertul se extinde, solurile agricole se degradează, stratul de ozon este mai subțire, numeroase specii de plante și animale au dispărut sau sunt pe cale de dispariție, efectul de seră se accentuează. Dezvoltarea industrială din ultimele decenii a adus nu doar progres și bunăstare, dar a venit și cu niște costuri, în special de mediu, care ne afectează viața și sănătatea. De aceea, consider că este important să ținem cont permanent de impactul acțiunilor noastre asupra mediului înconjurător, asupra sănătății noastre, în ultimă instanță. Fiecare om trebuie să conștientizeze și să-și asume responsabilitatea privind impactul pe care viața lui o are asupra vieții planetei și asupra vieții celorlalți.

Personal, cred că mediul și sănătatea sunt organic interconectate: nu putem fi o societate sănătoasă, cu oameni sănătoși dacă trăim într-un mediu poluat, la fel cum un mediu curat ne poate asigura baza pentru o sănătate bună și durabilă.

Întrucât omul este parte a naturii, trebuie să o respecte așa cum se respectă pe sine și să acționeze în mod responsabil, atât pentru a - și asigura bunăstarea, dar și pentru a respecta și proteja mediul înconjurător.

Starea mediului înconjurător, ce depinde de noi, ne afectează în mod direct viața și sănătatea. Este nevoie de mai multă atenție și de mai multă responsabilitate din partea fiecăruia pentru a putea trăi într-un mediu curat, pentru a respira aer nepoluat, pentru a bea apă curată și pentru a putea folosi condițiile de viață sănătoase pe care ni le oferă natura. Nu trebuie să tratăm cu neglijență acest aspect important al vieții noastre, pentru că ignoranța și lipsa de preocupare vor duce la agravarea poluării mediului și, implicit, la distrugerea sănătății fiecăruia dintre noi și a celor dragi nouă.

A fi în armonie și echilibru cu natura conduce la o dezvoltare economică și socială

durabilă și sănătoasă. Este lecția pe care fiecare dintre noi trebuie să o înțelegem și să o transmitem mai departe, pentru că suntem prieteni ai naturii și doresc să povestesc copiilor mei că sentimentul de bine îl trăim acasă, aici!

CUM PUTEM DEZVOLTA O RELAȚIE DURABILĂ ȘI ARMONIOASĂ CU NATURA?

**Elevă Mareș Isabela Elena
Prof. coordonator dr. ing. Drăgănescu Crina Adriana
Liceul Tehnologic Roșia-Jiu
Localitatea Fărcășești, Județul Gorj**

Frumusețile naturii sunt o sursă inepuizabilă de inspirație și uimire pentru oameni. Acestea includ tot ceea ce înconjoară mediul natural și sunt de o mare varietate, de la frumusețea unui apus de soare, la formațiunile stâncoase spectaculoase sau la florile frumoase de primăvară.

Frumusețea naturii ne poate aduce liniște și pace interioară, poate fi o sursă de relaxare și de destindere pentru minte și corp. Studiile au arătat că petrecerea timpului în natură poate reduce nivelul de stres și anxietate și poate îmbunătăți starea de spirit.

Pe lângă beneficiile psihologice, frumusețile naturii joacă un rol crucial în menținerea echilibrului ecologic al planetei noastre. Ecosistemele naturale ne oferă resursele necesare pentru a supraviețui, cum ar fi apa dulce, aerul curat și hrana.

Însă, este important să ne amintim că trebuie să protejăm și să conservăm aceste frumuseți naturale, pentru a le putea bucura și generațiile viitoare. Schimbările climatice și degradarea mediului înconjurător pot pune în pericol frumusețile naturii, ceea ce ar putea avea consecințe grave asupra mediului și asupra vieții noastre.

Prietenia cu natura este una dintre cele mai importante relații pe care le putem dezvolta în viața noastră. Natură ne oferă o mulțime de beneficii, de la aer curat și hrană până la recreere și inspirație. Este important să recunoaștem importanța acestei relații și să încercăm să o îmbunătățim prin acțiuni concrete. Fiind în contact cu natura poate fi extrem de benefic pentru sănătatea și bunăstarea noastră generală.

Natura oferă o varietate de beneficii pentru sănătatea și bunăstarea noastră fizică, mentală și emoțională. Iată câteva dintre acestea:

1. Aer curat: Natura ne oferă un aer curat și proaspăt, care poate ajuta la menținerea sănătății plămânilor și a sistemului respirator.
2. Relaxare și reducerea stresului: Fiind în natură poate reduce nivelul de stres și poate ajuta la relaxare. Un studiu a arătat că o plimbare în natură poate scădea nivelul de cortizol (hormonul stresului) din corp.
3. Activitate fizică: Natura oferă o varietate de activități fizice, cum ar fi drumeții, ciclism și înot, care pot ajuta la menținerea unei stări de sănătate bune și la creșterea nivelului de fitness.
4. Vitamina D: Fiind în natură poate ajuta la producerea de vitamina D în organism, care este importantă pentru sănătatea oaselor și a sistemului imunitar.
5. Îmbunătățirea stării de spirit: Natura poate avea un efect pozitiv asupra stării noastre de spirit și poate ajuta la reducerea simptomelor depresiei și anxietății.
6. Conectare cu mediul înconjurător: Fiind în natură poate ajuta la dezvoltarea unei conexiuni cu mediul înconjurător și la creșterea aprecierii pentru natură și pentru nevoia de a o proteja.

O modalitate de a dezvolta o prietenie cu natura este de a înțelege și de a aprecia valorile și beneficiile pe care le oferă. De exemplu, înțelegerea importanței pădurilor și a rolului lor în absorbția dioxidului de carbon din atmosferă și în furnizarea habitatelor pentru animale este esențială pentru a putea acționa pentru protejarea lor, ele fiind principalii producători de oxigen pe Pământ și joacă un rol crucial în menținerea echilibrului atmosferic și

totodată oferă un habitat pentru o gamă largă de plante și animale, inclusiv multe specii rare și endemice, protejând solul împotriva eroziunii și contribuind la menținerea calității și cantității de apă din râuri și bazine hidrografice. De asemenea, aprecierea frumuseții și diversității naturii poate ajuta la dezvoltarea unui sentiment de legătură cu mediul înconjurător. În concluzie, pădurile sunt un element cheie al mediului nostru natural și trebuie protejate și gestionate în mod sustenabil pentru a ne asigura că putem continua să beneficiem de toate avantajele pe care le oferă.

O altă modalitate de a dezvolta o prietenie cu natura este prin acțiuni concrete, cum ar fi conservarea resurselor naturale și reducerea impactului negativ asupra mediului. Acest lucru poate include utilizarea resurselor naturale cu atenție, reciclarea și compostarea deșeurilor, protejarea habitatelor naturale, reducerea consumului de energie și de combustibili fosili și promovarea transportului alternativ.

De asemenea, putem dezvolta o prietenie cu natura prin participarea la activități în aer liber și prin conectarea cu natura prin toate simțurile noastre. Acest lucru poate include mersul pe jos, ciclismul, alergarea, hiking-ul și alte activități care ne permit să explorăm și să ne bucurăm de frumusețea naturii. Putem, de asemenea, să ne relaxăm și să ne reconectăm cu natura prin meditație, yoga sau alte practici spirituale.

Dezvoltarea unei prietenii cu natura este importantă pentru a proteja mediul înconjurător și pentru a ne bucura de beneficiile pe care aceasta le oferă. Prin înțelegerea valorii și beneficiilor naturii, prin acțiuni concrete de protejare a mediului și prin conectarea cu natura, putem dezvolta o relație profundă și durabilă cu mediul înconjurător.

DINAMISMUL MEDIULUI

Eleve: Mercea Daria Carina, Căpitan Maria Daria
Prof. coordonator: Alda Nicoleta
Colegiul "Mihai Viteazul" Ineu
Localitatea Ineu, Județul Arad

Natura reprezintă un ansamblu de fenomene, legi, vegetație, climă, finite, organizate în mai multe medii: subteran, terestru, acvatic, aerian. Ca să te poți numi prieten cu natură, trebuie să-i cunoști mecanismele: cum funcționează, de ce are nevoie. Cum poți să faci acest lucru? În primul rând, natură trebuie protejată, mai ales prietenii săi care sunt pe cale de dispariție, protejați de lege: cocoșul de munte, corbul, lopătarul, rândunică, liliecii, capra neagră, râsul, ursul carpatin și zimbrul.

Primul filosof care a vorbit explicit despre „drepturi” a fost fondatorul utilitarismului modern, englezul Jeremy Bentham, care a scris: „ Va veni ziua în care animalele creației vor dobândi acele drepturi care nu le-ar fi putut fi luate decât de mâna tiraniei ”. [2]

Pe lângă multitudinea de specii protejate, există și alte finite neînsemnate pentru om, dar importante pentru natură precum ramele.

În opinia expertului în agricultură biologică Heinz Erven, “nu există pe lume un animal care să aibă importanță mai mare pentru sănătatea pământului, a plantelor, a animalelor și a oamenilor decât ramă.” Ramele fac parte din categoria organismelor care pot transforma resturile și deșeurilor în humus. [1]

De asemenea un alt prieten al naturii este climă care poate influența atât pozitiv cât și negative. Ploaia este cea mai benefică, dar poate produce și inundații. În schimb, seceta afectează doar negativ. În egală măsură descărcările electrice produc dezastre naturale, benefice în mediul aerian și periculoase în mediul terestru.

Cel mai important element este oxigenul fără de care niciun prieten nu ar putea trăi. Procesul care da naștere oxigenului este fotosinteza, prin consumul de dioxid de carbon de către plante. Fotosinteza previne creșterea concentrației de CO₂, prevenind supraîncălzirea Pământului din cauza așa-numitul “efect de seră”. [3]

În cadrul ecosistemului, speciile sunt conectate și dependente unele de altele în lanțul trofic și schimbă energie și materie între ele, precum și cu mediul lor. [4] Conceptul de ecosistem uman se bazează pe dihotomia om/natură și pe ideea că toate speciile sunt dependente ecologic unele de altele, precum și de constituenții abiotici ai biotopului lor. [5]

Ca să putem fi prieteni cu natură este nevoie să ne gândim la binele ei, astfel că, pentru a o ajuta reciclarea ar putea fi o metodă bună. De exemplu, când facem cumpărăturile, pungile de plastic ar trebui înlocuite cu cele din hârtie. Putem, de asemenea, să organizăm diverse activități de strângere a gunoaielor pentru a reduce pe cât posibil poluarea. Mijloacele de transport sunt și ele un factor al poluării, așa că, dacă vrem să ajutăm, deplasarea cu ajutorul bicicletelor sau mersul pe jos ar aduce un mare beneficiu naturii.

Prin urmare, prietenii naturii sunt, de fapt, factorii care o influențează, o protejează și o mențin. Omul și natură trebuie să co-existe într-o armonie perfectă. Natură îi oferă ființei umane forță de care această are nevoie pentru a supraviețui, iar omul, la rândul său, ar trebui să fie profund recunoscător și să-i asigure o protecție permanentă. [6]

Bibliografie:

[1] HEINY ERVEN, Citate din cartea “Paradisul meu”, 1981

[2] JEREMZ BENTHAN, *Introduzione ai principi della morale e della legislazione*

[3] KHAN FIRDOS ALAM. *Biotechnology Fundamentals* (20 septembrie 2011)

[4] PIDWIRNY MICHAEL “*Introduction to the Biosphere: Organization of Life*”, 2006.

[5] Site-ul: goaravestisyan.ru

[6] Articol de INA NITULEAC

NATURA, PRIETENA MEA

Elevă Mihoc Raluca
Prof. coordonator: Giura Ioan Marius
Liceul teoretic Sebiș
Localitatea Sebiș, Județul Arad

Sentimentul pe care îl simțim atunci când ieșim în natură este greu de exprimat în cuvinte. Soarele arzător, strălucind pe cerul albăstrui, cu razele sale care îți sar în ochi și abat spre lacurile transparente în care poți vedea pietrele de diferite forme și culori, făcându-ne să simțim în adevăratul sens al cuvântului înviorați.

Stând doar câteva minute în natură, departe de civilizație, poluare sau orice alt factor nociv, putem simți o altfel de încântare. Locurile naturale, neatins de mâna omului sunt din ce în ce mai puține în țara noastră, dar totuși, reușim să găsim nenumarate locuri vii, cuprinse de culori magice care ne vrăjesc cu splendoarea lor.

Pădurile sunt printre primele locuri minunate în care ne putem bucura de aer curat. Un grătar sau niște bezele la focul încins din crengile căzute ale copacilor, ne fac să ne gândim la vremurile din copilărie, momente în care singurul lucru pe care voiam să îl facem toată ziua era să ieșim la aer liber și curat, jucându-ne și neavând vreo grijă sau responsabilitate majoră. Cele mai frumoase sunete erau cele ale crengilor din copaci sau ciripitul păsărilor.

Pentru ca natura să-și păstreze frumusețea, trebuie să fim mai responsabili și să ne gândim la greșelile pe care le facem atunci când suntem în natură. Oamenii sunt cei care au reușit, în ultimii ani, să polueze locurile frumoase și verzi, nu numai aruncând gunoaie, precum sticle, PET-uri de plastic, ambalaje, materiale toxice sau inflamabile, dar și prin deschiderea fabricilor, acestea fiind cele mai mari surse de poluare. Particulele nu numai că afectează aerul pe care noi oamenii îl respirăm, dar afectează și pădurile, câmpiile și toate minunațiile pe care le-am primit în dar la crearea lumii.

Oamenii taie copacii din păduri pentru a se încălzi în iernile geroase, dar se gândesc, numai la ei înșiși, nu și la natura care are de suferit în urma acțiunilor oribile ale oamenilor. Ar trebui să ne gândim la faptul că dezastrele care se întâmplă în diferite părți ale lumii sunt dovezile negativității și nepăsării oamenilor. Acest proces de distrugere a naturii ar trebui pedepsit, deoarece pădurile sunt sursele naturale de oxigen, ele purifică aerul, atenuează schimbările climatice și cel mai important, reprezintă un habitat pentru numeroase specii de animale. Mulți oameni, folosesc pădurile pentru a produce diverse obiecte utilizate în viața de zi cu zi, însă nu își dau seama că distrug păduri întregi pentru niște obiecte chiar nefolositoare.

Natura este ceea ce Dumnezeu a creat pentru ca oamenii să admire, să îngrijească și să prețuiască.

CĂPRIOARA, PRIETENA MEA

Elevă Moisă Roxana Florina
Prof. coordonator: Cristea Florina Aurica
Liceul Teoretic Sebiș
Localitatea Sebiș, Județul Arad

Jos în deal pe sub o creangă,
Am zărit o căprioară.
Ce stătea frumos și drept
Sus pe trunchiul unui lemn.

Și mă uit, mă uit la dânsa,
Și observ că ea suspină.
Iar micuții ei ochi negri,
Varsă lacrimi în lumină.

Și pornesc, încet spre dânsa.
Și o văd că nu se mișcă.
De parcă nu eram eu, cea care
O făceam să-i fie frică.

Se rotește-un pic la dreapta
Și se aude-o împușcatură
Iar speriată, căprioara
Plânge și o ia la fugă.

Merg și eu, ușor spre dânsa
Și o văd cum stă întinsă
Cu al ei căpșor pe pieptul,
Mamei sale mult zdrobită.

Iar pe jos se scurg șiroaie
De sânge nevinovat,
Care pentru-a ei odraslă
Pe sine s-a sacrificat.
Și mă uit la puiul gingaș,
Care stă întins și plânge.
Pentru-a lui frumoasă mamă,
Care-a devenit un înger.

PRIETENII NATURII

Elevă Moisă Roxana Florina
Prof. coordonator: Irimie Lioara
Liceul Teoretic Sebiș
Localitatea Sebiș, Județul Arad

Natura cu parfumul ei
Naștere - a dat la un tei.
Mititel și drăgălaș
Cât un pui de iepuraș.

Însă iarba-l năpusti
Și pe crengi i se - ncolăci,
Iar micuțul pui de tei,
Nu mai putea da oxigen .

Și când crezu' că e pierdut,
Salvarea lui a apărut.
Un puiuț de căprioară,
Care - l eliberă de iarbă.

Fericit, micuțul tei,
Dădu' din nou oxigen
Iar micuțul pui de căprioară,
Îl absorbi pe tot odată.

Și pe vreme ce-a trecut,
Micul tei a tot crescut,
Și mare el s-a făcut,
Și - a devenit un pom adult.

Și - ntr - un amurg de primăvară,
Se întâlni încă o dată
Cu micul pui de căprioară
Care era și el matur.

Și de atunci au tot rămas
Nedespărțiți, frați minunați.
Și în pădure au trăit
Prietenii naturii s - au numit.

Iar când vremea caldă venea,
Puiul de tei de umbră îi ținea,
Iar când seara era frig
El cu crengi îl acoperi .

Însă timpul tot trecea,
Și puiul de tei îmbătrânea,
Iar puiul de căprioară,

Cerb se află odinioară.

Și prinsese dintr-o dată
Iubire față de o căprioară,
Pe care o și urmări,
Și pe urmele ei se porni .

Iar teiul nostru îmbătrânit,
Natura singur a ocrotit.
Și oxigenul lui rămas,
Pe tot naturii i la dat.

Și - ncet, încet s-a aplecat.
Iar natura renaștere - a luat
Și obosit puiul de tei,
N - a mai rămas nimic din el.

Oamenii au venit și l-au tăiat,
Și alți tei ei au plantat,
Și - așa luase sfârșit
Micuțul tei obosit!

PRIETENII NATURII

Elevă Moaisă Roxana Florina
Prof. coordonator: Oancea Marius
Liceul Teoretic Sebiș
Localitatea Sebiș, Județul Arad

Natura este frumosul care răspunde la întrebarea „unde? , când? , și cum? , a apărut viața pe Pământ. Atât natura cât și viața, nu pot exista una fără cealaltă. Ambele se hrănesc una din cealaltă, dând rezultat la ceea ce noi numi astăzi libertate. Se zice că natura este locul în care predomină pacea și locul în care omul se descoperă pe sine însuși, dar mai mult de atât, natura este singurul loc posibil care te poate transpune în lumea imaginație tale, acolo unde domină binele, liniștea, bucuria, dar și visele. Acolo unde nu trăim cu grija zilei de mâine, ci doar ne bucurăm de ceea ce imaginația noastră împletită cu natura, creează.

Ce-ar fi viața fără natură, când natura este viața în sine! Natura este mediul nostru înconjurător. Pe oriunde mergem, putem observa copaci, iarbă, flori, etc. Și aceste plante reprezintă natura, deoarece datorită naturii au luat ele naștere și tot datorită naturii s-au dezvoltat. Lumea noastră primește o pată de culoare și o frumusețe remarcabilă prin natură . Trăim într-o lume atât de frumoasă, însă suntem inconștienți de acest lucru. Ne creăm ideea că lumea în care trăim este o lume grea și în același timp insuportabilă, și nu stăm o clipă să realizăm ce frumoasă este natura, cea care ne înconjoară la fiecare pas. Natura ne primește cu brațele deschise în casa sa și ne oferă toată iubirea ei ! Să fi om și să ai ocazia să te bucuri de ceea ce te înconjoară, îți creează o emoție sublimă, pentru că te declari mulțumit de ceea ce poți vedea, poți atinge, poți simți, de ceea ce poți crea chiar tu, prin simplul fapt că alegi să nu distrugi natura. Pe cât este natura de prețioasă, pe atât este și de fragilă. Natura este distrusă aproape zilnic de oameni care involuntar o poluează. Săptămânal se realizează milioane de transporturi de lemne, care și ele la rândul lor distrug natura. Împreună, noi oamenii, cei care reprezentăm cercul vieții, cei care simbolizăm viața în splendoarea ei, putem îndrepta această problemă spre o cale mai bună. Animalele din natură simbolizează pacea și libertatea adresată naturii. Acestea cu siguranță se pot numi „ Prietenii naturii ”, deoarece ele îngrijesc natura și încearcă să o apere de răul fabricat de mâna omului. Până la urmă, de ce să alegi să distrugi ceva, care îți poate crea doar bine .Și oamenii pot fi numiți „Prietenii naturii”. Acum se preferă ecologizarea, modul de încălzire al caselor și nu numai, se dorește a fi unul cât mai blând cu natura, se realizează în fiecare an plantații de pomi, se doresc a fi amenajate cât mai multe atracții turistice și parcuri naturale cu scopul de a proteja natura, iar toate aceste puține lucruri spuse anterior sunt făcute de mâna omului cu scopul de a proteja și a înfrumuseța natura. Oamenii fără natură nu ar rezista, însă natura fără om, da. Ar trebui să fim conștienți de faptul că trăim datorită naturii. Fără plante și copaci, viața omului nu ar exista, deoarece fără oxigenul pe care îl luăm de la natură noi nu am putea trăi ! Și oamenii oferă la schimb dioxid de carbon, însă nu este suficient pentru a putea spune că ajutăm natura exagerat de mult. Cu toate că omul are rațiune, spre deosebire de animale, oamenii sunt considerați o amenințare pentru natură, însă animalele, nu . Chiar dacă animalele nu au rațiunea dezvoltată precum e cea a omului, sunt conștiente de faptul că trăiesc și se hrănesc datorită naturii și astfel ele nu sunt considerate o amenințare. Ele nu poluează , nu se folosesc de lemne și nu distrug ceea ce le înconjoară. Noi avem rațiune, însă este la alegerea fiecăruia dintre noi dacă distrugem sau nu distrugem natura. Distrugând-o, într-un fel ne distrugem și pe noi, însă dacă alegem să o salvăm de alții oameni care aleg să o distrugă, nu ne salvăm doar viața noastră ci salvăm viața a milioanele de viețuitoare care nu pot trăi fără oxigen și implicit și viața oamenilor care aleg să distrugă natura ! Să răspundem răului cu bine, nu tot cu rău, pentru că si nouă, la rândul nostru ne-ar plăcea ca atunci când facem un rău să ni se răspundă înapoi cu un bine. Să facem acestea pentru binele naturii care, la rândul ei, ne răspunde înapoi cu un bine. Să facem toate

acestea, pentru ca și generațiile din viitor să se bucure de aceeași lume, parfumată cu mireasma naturii, de care ne-am bucurat și noi, la rândul nostru.

Prietenii naturii sunt aceia care au gustat din plin rodul magic, pus pe tavă de însăși noblețea sa natura și cei care au fost în stare să înțeleagă cu adevărat rostul naturii în minunata lume din care Dumnezeu a ales să facem parte.

NATURA, O METAFORĂ A VIETII

Elevă Pascu Ioana Ariana

Prof. coordonator: Liana Ferciug

Liceul Teoretic „Tata Oancea” Bocșa

Localitatea Bocșa, Județul Caraș - Severin

Natura este un prieten fidel care ne privește cu blândete, chiar și atunci când noi, oamenii, dăm dovadă de nesăbuiță și o poluăm sau nu-i acordăm importanța cuvenită. Natura este jucăușă atunci când vântul adie în părul nostru, este afectuoasă atunci când razele soarelui ne sărută chipul și, uneori, încearcă să ne dea o lecție pentru a ne readuce pe calea cea bună.

Natura reprezintă tot ceea ce ne înconjoară și viața noastră este direct legată de ea. Oxigenul pe care îl respirăm, vital existenței noastre, îl datorăm copacilor. Deși timpul pare ca nu are răbdare cu noi, cu toții căutăm să trăim experiențe autentice. Natura este martora plimbărilor cu prietenii, iar florile, iarba, soarele sunt micile bucurii ale vieții. Chiar dacă omul este efemer, el are parte de un mare dar de la divinitate, natura.

Toți oamenii ar trebui să dovedească, prin comportamentul lor respect față de natură. Poluarea excesivă, defrișările masive, incendierea vegetației, aruncarea deșeurilor în spațiile verzi sunt acțiuni greșite, care afectează atât natura, cât și calitatea vieții.

Orice societate își pune bazele în generația tânără, deoarece aceasta aduce noi perspective. Tinerii din lumea contemporană se remarcă prin determinarea lor și prin dorința de a transforma mediul în care trăiesc într-o lume mai bună. Fac parte din această generație și simt că pot avea un aport în protejarea naturii. Intenționez să particip ca voluntară în campanii dedicate ecologizării, să prezint ideile mele celor din jur și, chiar să schimb fața orașului meu. Bocșa este un oraș bogat în peisaje naturale deosebite, fiecare loc are o poveste de spus celor care doresc să o asculte.

Plantarea de copaci, reamenajarea spațiilor verzi, organizarea unor drumeții, colectarea selectivă a deșeurilor constituie câțiva pași semnificativi în consolidarea relației cu natura. Exemplele pozitive ar putea atrage cât mai mulți tineri în acțiuni dedicate protejării mediului

Noi trebuie să fim mai mult decât prietenii naturii, trebuie să devenim ocrotitorii ei, iar „lumina noastră” trebuie să sporească frumusețea și misterul naturii.

CONVIETUIREA ARMONIOASĂ ÎNTRE OM ȘI NATURĂ

Elevă Purice Ioana – Mădălina
Prof. coordonator: Popovici Sorina
Liceul Teoretic Sebiș
Localitatea Sebiș, Județul Arad

Natura este minunată!

Pe măsură ce reușim să o cunoaștem cât mai bine descoperim legătura strânsă care se poate stabili și importanța conservării și protejării acesteia.

Protecția mediului, responsabilitatea de a avea grijă de tot ceea ce ne înconjoară și ne susține viața, revine fiecăruia dintre noi. Toți avem nevoie de aer curat, de apă potabilă, de hrană și, până la urmă, cu toții ne bucurăm de frumusețea naturii.

O relație prietenoasă între om și natură se poate stabili atunci când sunt diminuate sau eliminate sursele de poluare: poluarea apelor, poluarea solului, poluarea aerului.

Se urmărește conservarea, pe termen lung, a naturii, a serviciilor de mediu și a valorilor culturale asociate.

S-au căutat diverse modalități de conservare și protejare a naturii, respectiv delimitarea unor arii naturale protejate în care zonele respective păstrează valorile naturale (specii de plante și de animale, habitate) și culturale deosebite, în forma și starea respectivă.

Varietatea de specii (biodiversitatea) și habitatele lor au o importanță esențială în menținerea vieții pe Pământ prin rolul direct în funcționarea ecosistemelor și prin multitudinea de produse oferite omului.

TÂNĂRA PĂDURE

Elevă Reinhardt Karina-Maria
Coordonator bibliotecar: Mortasifu Ioana Codruța
Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară Arad
Localitatea Arad, Județul Arad

Pădurea tânără, vioaie
Ne-așteaptă să o curățăm,
Veniți copii, chiar și prin ploaie,
Ea ne ajută să-nvățăm.

Din lemnul ei avem hârtie,
Avem caiete mii și mii,
De vii și tu, îți dă și ție
Aer curat ne dă, copii!

Și plante vesele și bune
Să facem ceaiuri pentru toți
Pădurea veselă ne spune
Cât sunt de bune, la nepoți!

Veniți, căci aurul ei verde
E darul cel mai minunat
S-o ajutăm, fără a o pierde
Să o iubim cu-adevărat!

FACTORII DE MEDIU - PRIETENI AI NATURII

Elevă Stavilă - Stoian Anamaria
Prof. coordonator: Bacalu-Rus Snejana-Denisa
Liceul Tehnologic de Construcții și Protecția Mediului Arad
Localitatea Arad, Județul Arad

Un univers , ne înconjoară
Noi mici părți din el suntem,
El, e stăpân peste noi toți
Iar noi, stăpânii lui suntem

Și din întinderile albastre
Munții-și arată măreția,
Dealuri cu coarnele-nvârtit
Câmpiile-și arată bogăția
Și printre toate acestea șerpuiesc
Izvoare, ape-ntinse nesecate
Și animalele, în toate supraviețuiesc

Și soarele, cu luna
Și stelele, cu cerul
Și aerul, cu ploaia
Și vântul, cu zăpada
Și tot ce ne-nconjoară
Respectul noi îl dăm
Și cu uimire multă
Pe toate le admirăm.

Iar noi, cei mici ca niște piese
Ne integrăm frumos merite,
Cu mulțumiri cu gesturi alese
Pentru perfectul univers primit.

TAINELE PĂDURII

Elevă Stroe Adriana
Profesor coordonator Octavia Barbu
Liceul Agricol "Dr. C. Angelescu" Buzău
Localitatea Buzău, Județul Buzău

Mi-e plină inima de dor și drag
Când îmi văd țara mea frumoasă,
Niciunde ca pe-acest meleag,
Nu e pădure mai umbroasă.

Pădurea-i o casă ce-ți dă mângâiere,
Unde apa pârâului curge duios,
Unde și căprioara liberă sare
Și păsări se-ngână în glas melodios.

Iubesc pădurea cu umbra ei deasă,
Iubesc frunzișul ce sfios foșnește,
În aerul curat aș mai trăi o viață,
Iar pădurea m-ascultă și-mi șoptește

Povestea ei cea tristă ce tare o frământă,
Spunând ce mult o doare când pierde un copac.
Și văd codrii cei falnici cum tare se încruntă,
Tăiați fără de milă și la pământ cum zac.

ANOTIMPURILE

Elevă Șuvei Georgiana
Prof. coordonator: Sârb Ioan
Liceul Tehnologic de Construcții și Protecția Mediului Arad
Localitatea Arad, Județul Arad

Plantele se dezgheață și revin iar la viață
Soarele iese la suprafață,
Fructele se înmulțesc
Iar florile se răspândesc.

Și încep a recolta, struguri de viță
Cu a lor bobită
Lacurile înghețate ce se oglindesc
Iar fulgi ce se văd în ceață sclipesc.

NATURA, PRIETENA MEA

Elevă Todirică Ana Maria
Prof. coordonator: Mîndricel Ana Adina Luiza
Colegiul Tehnic Forestier Piatra Neamț
Localitatea Piatra Neamț, Județul Neamț

Of, natură, prietenă dragă
Mulți vor să te vadă moartă.
Te distrug, te otrăvesc,
Însă eu te protejez.
O tu mamă a vieții pure,
Te sacrifici pentru mine.
O tu frumoasă zână bună,
Peste noi tu ești stapână.
Cu toate priveliștile minunate
Cu munți înalți, domoale lacuri
Râuri repezi, mări cu valuri
Iarbă verde, flori duioase
Natură ești cea mai duioasă.

ÎN CĂUTAREA NATURII

Elevă Varcuș Ioana Anamaria Naomi
Prof. coordonator: Cornea Cristina
Liceul Teoretic Sebiș
Localitatea Sebiș, Județul Arad

Câți dintre noi mai apreciem ceea ce ne înconjoară încă de la prezența omenirii pe Pământ ?

Ce procent din umanitate își mai amintește că este doar un simplu călător pe această lume și că ceea ce îi este dat temporar trebuie să rămână moștenire celorlalte generații?

Cu siguranță o mică parte din sfera societății omenesci își mai aduce uneori aminte că planeta ar trebui lăsată așa cum este; că prin acțiunile noastre voluntare nu facem altceva decât să agravăm starea deplorabilă în care am adus planeta noastră vie. Știm cu toții atât din cărți, cât și din poveștile spuse de bunicii noștri că Terra, pe „vremea lor”, nu arăta așa; câmpurile erau pline de verdeață și nu arse de căldura insuportabilă din timpul verilor secetoase de acum, pădurile umbroase erau dese de nu se putea vedea celălalt capăt al luminișului și nu ca în zilele de azi când ne trezim din ceea ce ar trebui să fie un adevărat codru, într-o pajiște cu „picioare” de copac amputate și rămase să zacă pe pământ țipând după ajutor. Așteaptă acolo în pustiu o salvare care să le mângâie; acea salvare care să le spună și lor că au crescut degeaba, că au trăit timp de mai bine de zece ani într-o minciună crezând că vor putea conviețui în pace și armonie alături de celelalte rude ale lor; că și-au pierdut prietenii rozătoare din cauza oamenilor care le-au distrus casele, că au pierdut orchestra înaripatelor din cauza zgomotelor realizate de utilaje. De asemenea, am auzit tot din povești că se putea bea apă de oriunde fără a fi filtrată, că văile erau limpezi și că în zilele dogoritoare de vară, copiii în număr cât mai mare se adunau să se bălăcească în albiile de pe lângă sate. Nu existau peturi aruncate în apă, nici substanțe provenite de la industria agricolă care să coloreze văile asemenea vopselelor pe care le folosim acum pentru colorarea ouălor de Paști.

E greu de imaginat faptul că natura era atât de frumoasă. Îmi vine greu să cred că aerul putea fi curat nu numai la munte, ci și în zonele cu populație mai mare. De ce? Din simplul motiv că pe vremea aceea nu existau autovehiculele din ziua de azi. Oamenii preferau să meargă pe jos sau cu bicicletele admirând peisajele specifice fiecărui anotimp. Chiar dacă nu aveau tehnologie, nu îi auzeai să se plângă că se plictisesc la fel cum îi auzi acum pe copii. Realizau tot felul de activități în aer liber, care de care mai interesante. Cel mai impresionant lucru era acela că, în ciuda faptului că petreceau mult mai mult timp în natură, reușeau să păstreze mediul înconjurător intact. Nu deranjau liniștea din păduri, nici undele din apele care adăposteau diferite specii de viețuitoare acvatice. Toate erau parcă într-o legătură cu omul ca și când omul ar fi fost piesa de rezistență din natură. Se potrivea perfect în orice mediu. Nu deranja sub nicio formă ceea ce îl înconjura, ci, din contră, reușea să se integreze în lumea virgină de dincolo de societate.

Din păcate, legătura cu natura s-a rupt în momentul când în viețile oamenilor a pătruns tehnologia. Din acel moment, lumea s-a întors la 180 de grade. Evoluând, omenirea a început să aloce aproape tot timpul său dezvoltării celei ce i-a furat mințile, trecând de la real la virtual. A început să creeze lucruri care să îi ușureze munca fizică, lucruri care să o scape de plictiseală, lucruri care să înlocuiască naturalul cu artificialul. Cu timpul, omul a uitat de legătura sa cu natura; a uitat cât de frumos era să stai în aer liber și să socializezi cu cei dragi. Ieșitul în natură l-a înlocuit cu navigatul pe rețelele de socializare; întâlnirile cu prietenii la

diferite petreceri le-a schimbat în meeting-uri online de la birou. Online, avea avantajul de a ascunde sentimentele adevărate de ceilalți și de a se putea retrage în momentele tensionate sub pretextul că nu mai funcționează Internetul. Acest mod de „dezvoltare” l-a făcut să se îndepărteze treptat de lumea vie. În loc ca omul, creatorul tehnologiei, să o poată manipula după bunul său plac, acesta a ajuns să devină o păpușă în „mâinile” propriei sale capodopere.

Dezvoltarea acestei inovații a avut ca efect distrugerea treptată a naturii. Omul a refuzat să se mai întoarcă la mersul pe jos și a ales să folosească o nouă invenție de-a sa: mașina. De la micile invenții create de om s-a ajuns la creații catastrofale care aproape au distrus lumea.

Stăm pe o bombă cu ceas datorită celui ce încă pretinde că este prieten al naturii:
OMUL.

Vrem aer curat, dar noi încă folosim mașina pentru a ne duce până la magazinul din colț; vrem apă limpede, când noi încă aruncăm în râuri deșeuri cu ideea că „apa curge”; vrem soluri fertile când noi aruncăm până și niște amărâte de chiștoace de țigări pe jos uitând că sub picioarele noastre se află casa a milioane de viețuitoare pe care le asfixiem cu deșeuri; vrem o lume nepoluată când noi nu suntem în stare să ne controlăm atitudinea.

Cât timp mai încercăm să ținem de ideea că suntem prieteni cu natura?

Pentru cât timp omul va pretinde că face tot ceea ce face în scop caritabil pentru un viitor mai bun?

Îmi doresc o lume mai bună; o lume fără prejudecăți, o lume în care să pot trăi și eu la fel cum au făcut-o și strămoșii mei: în legătură eternă cu natura.

Pentru ca acest vis să nu rămână doar o iluzie, este nevoie de ajutorul tuturor. Avem nevoie ca oamenii să se trezească la realitate și să conștientizeze starea în care am adus planeta noastră. Nu e târziu, dar doar împreună vom reuși să recâștigăm încrederea celei ce ne-a găzduit de atât de mult timp; celei ce suportă atât de multă durere doar din cauza neglijenței noastre; celei ce ne oferă și acum libertatea de a trăi în siguranță într-un loc pașnic, ferit de pericolele cauzate de poluare.

Natura așteaptă ajutorul nostru; ajutorul celor ce au uitat-o, dar acum o caută cu disperare!

